

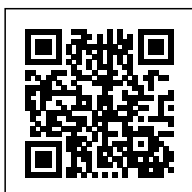

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

958/0

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích
z povolání, ve znění pozdějších předpisů**

Zástupce předkladatele: ministr obrany
Doručeno poslancům: 11. listopadu 2016 v 8:44

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2017,

kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb., zákona č. 254/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 147/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 122/2012 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb. a zákona č. .../2017 Sb., se mění takto:

1. V § 19 odst. 1 písm. e) se za slova „organizačních změn“ vkládají slova „nebo po odvolání ze služebního místa podle jiného právního předpisu⁵⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 55zní:

„⁵⁵⁾ Například zákon č. 219/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 153/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 26 odst. 1 se věta čtvrtá nahrazuje větou: „Za nepřetržitý se považuje režim výkonu služby, v němž se vojáci 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu vzájemně střídají k zajištění nepřetržitého plnění služebních povinností.“.

3. V § 28 odst. 1 se slovo „vojenských“ zrušuje.

4. V § 29 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Do počtu hodin nejvýše přípustné služby nad základní týdenní dobu služby ve vyrovnávacím období podle odstavce 3 věty první se nezahrnuje služba, za kterou bylo vojákovu poskytnuto náhradní volno.“.

5. V nadpise § 31b, § 31b odst. 1 a 2, nadpise § 31c, § 31c odst. 1, 3, 4 a 7 až 9, § 68j odst. 8 a § v 143 odst. 4 písm. d) se slova „na území České republiky“ zrušují.

6. V § 31c se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Ministr může pro konkrétní nepřetržité vojenské nasazení podle míry a intenzity rizika a doby trvání nepřetržitého vojenského nasazení zvýšit nárok na volno za ukončených 48 hodin výkonu služby až na 16 hodin.“.

7. V § 31c odst. 7 se za slova „vojenském nasazení“ vkládají slova „, nepřetržitým vojenském výcviku nebo intenzivním vojenském výcviku“.

8. V § 61a odstavec 3 zní:

„(3) Manželům, kteří jsou oba vojáky, se výše služebního příspěvku zvyšuje podle odstavce 1 jen za nezaopatřené děti podle § 71 odst. 5, a to jen jednomu z nich. V případě druhá a družky se pro účely zvýšení služebního příspěvku postupuje podle věty první obdobně.“.

9. V § 68d se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Vojákovi, který má rozvrženu základní týdenní dobu služby rovnoměrně a v kalendářním měsíci vykonal službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitým režimu výkonu služby v rozsahu alespoň 80 hodin, náleží za tento měsíc příplatek podle odstavce 1.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

10. V § 68e se slova „vojenského záchranného útvaru,“ a slova „, který je ministrem zmocněn k samostatnému hospodaření s veřejnými prostředky, sestavování ekonomického výkazu o vyčleněných a použitých finančních prostředcích a personálních a majetkových zdrojích,“ zrušují.

11. V § 68i odst. 2 písmeno b) zní:

„b) je zajat nebo se stal v průběhu zahraniční operace nezvěstným, nejednalo-li se o svémocné odloučení nebo zběhnutí, nebo“.

12. V § 71 odst. 6 se slova „, anebo vojenský záchranný útvar, v němž je voják služebně zařazen“ nahrazují slovy „, v němž má voják místo výkonu služby“.

13. V § 77 odst. 2 se text „§ 72 odst. 1 písm. e)“ nahrazuje textem „§ 74 odst. 5“ a na konci odstavce 2 se doplňují věty „Má-li voják více bydlišť, určí si pro účely náhrady jízdních výdajů jedno z nich. Jestliže má bydliště v zahraničí, poskytuje se mu náhrada jízdních výdajů jen za dopravu uskutečněnou na území České republiky.“.

14. V § 77 odstavec 4 zní:

„(4) Náhrada podle odstavce 2 se poskytuje měsíčně a vyplácí se bezhotovostně spolu se služebním platem v pravidelném termínu jeho výplaty. Výše náhrady se určí podle nejkratší silniční kilometrové vzdálenosti mezi místem bydliště a místem výkonu služby, a to vždy jen pro území České republiky. Výši jízdného v závislosti na kilometrové vzdálenosti a postup pro určení nejkratší silniční kilometrové vzdálenosti stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

15. V § 79 odst. 3 se za slova „nákladů stanoví“ vkládají slova „pro jednotlivé hodnosti“.

16. V § 143 odst. 1 závěrečná část ustanovení zní: „Za dobu výkonu služby se pro účely zvýšeného zápočtu doby služby považuje i doba čerpání řádné a zvláštní dovolené, preventivní rehabilitace podle § 97 a mimořádné rehabilitace podle § 97a, doba čerpání náhradního volna za službu konanou nad základní týdenní dobu služby a doba čerpání volna z důvodu nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení. Zvýšený zápočet doby služby se stanoví za celé kalendářní měsíce. Doba jednotlivých dnů v necelých měsících se sčítá a každých 30 dnů se hodnotí jako měsíc.“.
17. V § 145a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které zní:
„o) stanovení výše stabilizačního příspěvku.“.
18. V § 163a odst. 1 se slova „v zahraniční operaci“ zrušují.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

**Závěrečná zpráva o hodnocení dopadů regulace (RIA)
SHRNUTÍ ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA**

1. Základní identifikační údaje	
Název návrhu zákona: Zákon, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo obrany	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozvedte prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona
Implementace práva EU: ne	
2. Cíl návrhu zákona	
<p>Účelem předkládaného návrhu zákona je především zpřesnění nejednoznačné právní úpravy u některých institutů uplatněných v zákoně o vojácích z povolání s cílem jasně a předvídatelně formulovat práva vojáka z povolání a zamezit tak případným možným soudním sporům.</p> <p>Návrhem zákona je dále snižována administrativní náročnost a zjednodušuje se řízení ve věcech služebního poměru.</p> <p>K zajištění jednoznačné právní úpravy v rovině odměňování se navrhuje zejména zpřesnění podmínek nároku vojáka z povolání na služební příspěvek na bydlení, na služební plat a na náhradu jízdních výdajů při dojíždění do místa výkonu služby. Dále jde o upřesnění procesního způsobu určení výše stabilizačního příspěvku.</p>	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty:	
Finanční krytí upravovaných nebo nově navrhovaných institutů bude zabezpečeno v rámci rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany. Realizací návrhu novely nedojde k tlaku na navyšování objemu prostředků na platy a ostatní platby za provedenou práci v rozpočtové kapitole Ministerstva obrany a návrh zákona ani do budoucna nepředstavuje dopady nad rámec dosavadních parametrů v platové oblasti rozpočtu kapitola Ministerstva obrany.	
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty:	
Navrhovaná právní úprava nemá dopad na podnikatelské prostředí České republiky.	
3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)	
Návrh nemá žádné dopady na územní samosprávné celky.	
3.4 Sociální dopady:	
Navrhovaná právní úprava nemá žádné sociální dopady.	
3.5 Dopady na životní prostředí:	
Návrh nemá žádné dopady na životní prostředí.	

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA O HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE (RIA)

1. DŮVOD PŘEDLOŽENÍ A CÍLE

1.1. Název

Zákon, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

1.2. Definice problému

Poměrně rozsáhlá novela zákona o vojácích z povolání, která vstoupila v účinnost dnem 1. července 2015, zásadním způsobem změnila podmínky výkonu služby a stanovila nový způsob odměňování vojáků z povolání.

Na základě provedené analýzy dopadů výše uvedené novely, která byla provedena jednotlivými organizačními celky Ministerstva obrany v okruhu jejich působnosti, byly shromážděny podklady pro úpravu některých institutů zákona o vojácích z povolání.

Především ze strany náčelníka Generálního štábu Armády České republiky, ředitele Vojenského zpravodajství a náčelníka Vojenské policie, kteří zastupují rozhodující složky rezortu Ministerstva obrany, a dále ředitelem odboru inspekce ministra obrany byla vnesena řada drobných podnětů na úpravu zákona č. 221/1999 Sb., a to v celém jeho průřezu (důvody propuštění, výkon služby, služební plat a ostatní peněžní náležitosti, výsluhové náležitosti nebo řízení ve věcech služebního poměru), kterými pojmenovali problematiku ustanovení právního předpisu, která omezují služební orgán při efektivním využívání doby služby vojáka, představují zbytečnou administrativní zátěž, popř. představují neúčelnou regulaci právním předpisem. Většina problémů je dlouhodobého charakteru (podmínky výkonu a doby služby, náhrada jízdních výdajů při cestách z místa bydliště do místa výkonu služby, náhrada zvýšených životních nákladů, výsluhové náležitosti, řízení ve věcech služebního poměru; viz dále konkrétněji ve zhodnocení stávající právní úpravy). V některých oblastech byly shledány možné problémy do budoucna. Na základě vyhodnocení podstaty četných dotazů, žádostí a odvolání vůči personálním rozkazům ve věci určení služebního platu bylo konstatováno, že jsou nejednoznačně definovány nároky vojáků z povolání na některé složky služebního platu. Přestože zatím není registrován žádný soudní spor, jehož podstata by spočívala v aplikaci předcházející novely zákona o vojácích z povolání, je identifikován nežádoucí prostor pro potenciální spory.

Nastavené rozhodující zásady a principy v podmínkách výkonu a doby služby, nároku na služební plat a jiná peněžitá plnění, úpravy ve výsluhových náležitostech realizovaných zákonem č. 332/2014 Sb., kterým se ve významném rozsahu novelizoval zákon č. 221/1999 Sb. s účinností od 1. července 2015, byly vyhodnoceny jako správné, žádoucí a opodstatněné. Nicméně především konfrontací zákonných ustanovení s konkrétními podmínkami výkonu služby, s podmínkami vytvořenými k efektivnímu plnění služebních úkolů ve vztahu k lidským zdrojům však byla pojmenována problematika místa v efektivním využití doby služby vojáka, ve zbytečné administrativní zátěži, popř. místa, která představují neúčelnou regulaci.

Proto je nezbytné v zákoně o vojácích z povolání upřesnit podmínky nároku na některé složky služebního platu, na služební příspěvek na bydlení a na náhradu jízdních výdajů. Tím se sleduje posílení právní jistoty vojáků z povolání a vytvoření jednoznačných, zákonem stanovených, intencí pro rozhodování služebních orgánů o nárocích účastníků řízení.

Z uvedených skutečností je zřejmé, že identifikované problematické dopady provedené regulace a zajištění stabilizace praxe nelze zajistit jiným způsobem, než provedením odpovídající právní úpravy, tedy odpovídající novelizací zákona o vojácích z povolání.

1.3. Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Právní úprava průběhu služby vojáků z povolání je obsažena v zákoně č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů. Tento právní předpis byl za dobu jeho účinnosti již několikrát novelizován. K poslední větší úpravě došlo v roce 2014, a to zákonem č. 332/2014 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1. července 2015.

Aplikace zákona o vojácích z povolání je konfrontována s každodenní praxí při výkonu služby a naplňování práv a povinností vojáků. Právě praxe ukázala některé nedostatky právní úpravy, popř. její nejednoznačnost. Konkrétně jde o následující:

- a) U pěti služebních míst vojáků z povolání je zákonem nastaven systém odvolání ze služebního zařazení. V případě, že po odvolání ze služebního místa není možné daného vojáka zařadit na jiné vhodné služební místo, neexistuje právní úprava, která by stanovila jaké personální opatření vůči takovému vojákovi použít. Jediným možným řešením je propuštění ze služebního poměru, což však beze změny zákona č. 221/1999 Sb. není možné, protože takový důvod propuštění není zákonem vymezen. Tato úprava nepředstavuje finanční dopady, její implementace je jednoduchá, rozhodnutí bude konat oprávněný služební orgán podle procesního postupu založeného již stávající právní úpravou.
- b) Za důležitý zájem služby se pro účely doby a výkonu služby považuje zabezpečení plnění nenadálých nebo mimořádných úkolů a výkon služby v nepřetržitém režimu výkonu služby při ostraze vojenských objektů, dozorcí službě a zabezpečení leteckého provozu. Na základě příslušných ustanovení zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, mohou být vojáci z povolání použiti i pro střežení nevojenských objektů. Tak tomu bylo při střežení areálu muničních skladů ve Vrběticích nebo Květné, popř. tomu může být při povolání vojáků z povolání k plnění úkolů Policie České republiky. Takto vymezený pojem důležitého zájmu služby nežádoucím způsobem limituje služební orgán při organizaci výkonu služby vojáků ve vztahu k zabezpečení splnění stanoveného úkolu. Úpravu lze provést pouze změnou zákona, a to bez finančních dopadů.
- c) Zákonem č. 221/1999 Sb. je stanoven maximální rozsah služby nad základní týdenní dobu služby, a to max. 460 hodin v kalendářním roce. Pokud je ale za takovou službu vojákovi uděleno náhradní volno, tak jeho udělením se fakticky přesunuje doba služby a v konečném důsledku nedochází k překročení základní týdenní doby služby. Pokud se takto kompenzovaná služba nad základní týdenní dobu služby nebude zahrnovat do uvedeného nepřekročitelného limitu, vytvoří se služebnímu orgánu prostor pro plnění neočekávaných a neplánovaných služebních úkolů bez omezení práv vojáka. Jde o přesun doby služby bez finančních dopadů, který ale beze změny zákona není přípustný.
- d) Dlouhodobé využití vojáků z povolání při plnění úkolů ozbrojených sil (např. střežení objektů ve Vrběticích a Květné) ukázalo některá slabá místa při aplikaci institutu volna za nepřetržité vojenské nasazení. Problémy se vyskytly při určování rozsahu odpočinku. Opakované využívání stejných vojáků z povolání vyvolává potřebu jejich většího odpočinku, který zabezpečí jejich regeneraci sil k dalšímu nasazení. Řešením je zvýšení doby volna v odůvodněných případech, což však beze změny právní úpravy nejde. Ani toto opatření nemá přímé finanční dopady.

- e) V době přípravy poslední novely zákona, kdy přídavek na bydlení přesahoval částku 10 000 Kč měsíčně, bylo ze strany odborné veřejnosti kritizováno, že tento přídavek pobírají v plné výši i vojáci, kteří sdílejí společnou domácnost. Z toho vznikl požadavek omezit nárok na tuto dávku v případech, kdy více vojáků z povolání (bez ohledu na příbuzenský vztah) užívalo jednu bytovou jednotku. Nyní ale průměrná výše služebního příspěvku na bydlení dosahuje výše 3 312 Kč měsíčně (jde o hrubý příjem) a výrazně se tak zvýšil vlastní podíl vojáka na zabezpečení bytových potřeb. Krácení tohoto příspěvku tak nevede k hospodárnějšímu chování vojáků, ale naopak je pobízí k ukončení dosavadního sdílení pronájmu bytů v místě výkonu služby. S ohledem na současný rozsah poskytovaného příspěvku a množství případů, kdy ke krácení dochází (1368), se může tento postup jevit jako nepřímá diskriminace vojáků, kteří jsou manžely nebo druhy vojáka z povolání. Současně i ze strany služebních orgánů vzrostla administrativa spojená se sledováním, zda voják z povolání užívá dům nebo byt s jinými vojáky. Naplnění požadovaného stavu snížení administrativní zátěže a vytvoření stejných podmínek nároku na služební příspěvek na bydlení lze pouze změnou právní úpravy.
- f) V ustanovení § 68d a 68e zákona č. 221/1999 Sb. jsou nejednoznačně definovány podmínky nároku na zvláštní příplatek a příplatek za zvýšenou odpovědnost. Ty jsou metodicky ze strany ministerstva usměrněny, ale, s ohledem na právní jistotu služebních orgánů při rozhodování ve věcech určení výše služebního platu a vojáků z povolání při nároku na spravedlivou odměnu za výkon služby, je žádoucí podmínky nároku zpřesnit. Toto opatření nepředstavuje finanční dopady, lze jej však učinit pouze změnou právního předpisu.
- g) S ohledem na současnou bezpečnostní situaci může dojít k tomu, že voják bude zajat i v situaci, kdy není vyslán k výkonu služby v operačním nasazení mimo území České republiky. Z tohoto důvodu se navrhuje úprava ustanovení, která sjednocuje nároky vojáka, který se ocitne v reálně obdobné nepříznivé situaci, a to v rozsahu stanovení jeho nároků. Toto opatření představuje zvýšené nároky na plnění z prostředků státního rozpočtu, ale až v okamžiku, kdy k zajištění vojáka skutečně dojde. Pro zabezpečení služebního platu v případě zajetí Ministerstvo obrany nevyčleňuje prostředky na platy samostatně, fakticky je z hlediska objemu prostředků na služební platy jedno, zda voják službu koná nebo je zajat.
- h) Nejasné vymezení pojmu obec výkonu služby ve vztahu ke služebnímu příspěvku na bydlení je rovněž řešeno metodicky ze strany ministerstva, ale, s ohledem na právní jistotu služebních orgánů při rozhodování ve věcech určení výše služebního příspěvku na bydlení, je žádoucí podmínky nároku zpřesnit. Toto opatření nepředstavuje finanční dopady.
- i) Někteří vojáci z povolání uvádějí místo svého bydliště i v zahraničí. Ve vztahu k dosažitelnosti vojáka v době, ve které nemá rozvrženu základní týdenní dobu služby a k účelnosti poskytování náhrad při cestách ze zahraničí, není opodstatněná náhrada jízdních výdajů při cestách mimo území České republiky. Dále byl systém poskytování náhrady jízdních výdajů shledán neskutečně administrativně náročným. 3/4 vojáků dojíždí k výkonu služby denně nebo týdně a každý z nich měsíčně předkládá vyúčtování, které musí zaměstnanec pověřený finanční kontrolou ověřit. Proto se navrhuje poskytovat náhrady jízdních výdajů při zachování jejich rozsahu v paušální výši. Současně je nezbytné reagovat na právní úpravu občanského zákoníku, která připouští v případě jedné fyzické osoby více bydlišť.
- j) Neefektivní poskytování náhrady zvýšených životních nákladů při určení pravidelného místa výkonu služby v zahraničí ve vazbě na nový systém odměňování vojáků z povolání, resp. nemožnost ministerstva regulovat výši služebního platu nebo

procentního základu pro určení této náhrady je zbytečné a těžko akceptovatelné. Založením možnosti služebního orgánu stanovit procentní základ pro určení náhrady zvýšených životních nákladů diferencovaně podle vojenské hodnosti, resp. výše služebního tarifu, zabezpečí zachování výše náhrady vojákům v nejnižších hodnostech a zároveň adekvátní úpravu výše této náhrady u vojáků ve vyšších praporčických a důstojnických hodnostech a v hodnostním sboru generálů. Ministerstvo obrany kalkuluje úsporu 12,95 mil. Kč ročně.

- k) Od 1. července 2015 se pro výši výsluhového příspěvku a odbytného hodnotí zvýšeně pouze doba výkonu služby ve služebním zařazení uvedeném v zákoně o vojácích z povolání. V průběhu zařazení na služební místo s takovou činností však voják musí vykonávat i jiné činnosti na základě nařízení služebního orgánu, nebo mu zákon dává právo k nekonání služby v určitých situacích (voják nekoná službu z důvodu čerpání volna náležejícího v souvislosti s výkonem předmětné rizikové služby, řádné a zvláštní dovolené, preventivní a mimořádné rehabilitace, náhradního volna za službu konanou nad základní týdenní dobu služby a volna z důvodu nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení). Nepovažovat tuto dobu za dobu výkonu takové zvláštní služby je nespravedlivé. V tomto smyslu je navrhováno doplnit ustanovení zákona, které takové doby započte pro zvýšený zápočet.

1.4. Identifikace dotčených subjektů

Návrh zákona se dotýká služebních orgánů oprávněných rozhodovat ve věcech služebního poměru na straně jedné a vojáků z povolání na straně druhé. Služebnímu orgánu se především vytvářejí podmínky v efektivním a účelném využití doby služby vojáka a zpřesňují se podmínky nároku na některé instituty jak hmotného plnění, tak i nehmotného ve vztahu k regulaci výkonu služby. Současně se snižuje administrativní zátěž, což povede k efektivnějšímu využívání doby služby vojáků z povolání nebo pracovní doby civilních zaměstnanců, kteří tyto činnosti zabezpečují.

Návrhem zákona rovněž získají vojáci z povolání, protože jasnou definicí podmínek výkonu služby a nároku na peněžité plnění se posílí jejich právní jistota. Změny v nároku na služební příspěvek na bydlení vytvoří rovné podmínky v odměňování a představují hmotný prospěch 1368 vojáků z povolání. V oblasti náhrady zvýšených životních nákladů se návrh dotkne 139 vojáků z povolání, kterým se tato náhrada sníží. Tato změna však nebude představovat jejich existenční problémy a i nadále bude plně pokrývat jejich zvýšené výdaje v souvislosti s určením pravidelného místa výkonu služby v zahraničí. Naopak 69 vojákům z povolání se náhrada zvýší.

Návrh zákona, vzhledem k předmětu jím prováděné právní úpravy, se nedotýká subjektů stojících mimo rámec organizace Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky.

1.5. Popis cílového stavu

Účelem předkládaného návrhu zákona je především zpřesnění nejednoznačné právní úpravy u některých institutů s cílem jasně formulovat právo vojáka z povolání a zamezit tak potencionálním soudním sporům. Dále se jedná o snížení administrativní náročnosti a zjednodušení řízení ve věcech služebního poměru.

K zajištění jednoznačné právní úpravy v rovině odměňování se navrhuje zejména zpřesnění podmínek nároku vojáka z povolání na služební příspěvek na bydlení a na náhradu

jízdních výdajů při dojíždění do místa výkonu služby. Dále jde o upřesnění procesního způsobu určení výše stabilizačního příspěvku.

1.6. Zhodnocení rizika

Z vlastní činnosti ministerstva byla identifikována a vyhodnocena problematická ustanovení zákona č. 221/1999 Sb. a navržena novelizace některých jeho ustanovení. Tyto návrhy nepředstavují zásadní změny v podmínkách výkonu služby, vzniku, průběhu a zániku služebního poměru či nároku na peněžité plnění. Proto je zřejmé, že v případě nerealizování navrhovaných změn příslušných ustanovení zákona č. 221/1999 Sb. nedojde k ohrožení plnění základních úkolů ozbrojených sil definovaných zákonem č. 219/1999 Sb.

Přesto však navrhované změny představují zvýšení právní jistoty ve věci aplikace některých institutů v době a výkonu služby a v nárocích na některé složky služebního platu jak pro služební orgány, tak i pro vojáky z povolání, a dále snížení administrativní zátěže a eliminaci potenciálních soudních sporů. Proto, jak je uvedeno dále ve vyhodnocení variant, Ministerstvo obrany nedoporučuje nulovou variantu. Případné spory jak ve věci aplikace institutů výkonu a doby služby, tak ve věci nároku na dobu odpočinku, a především peněžní náležitosti (nemusí jít jen o soudní spory, ale třeba jen o odvolání proti vydanému rozhodnutí), jsou nežádoucí. Jednak představují neefektivní činnosti na straně služebního orgánu v podobě byrokratické a administrativní zátěže, ale také vytvářejí pochybnosti vojáků z povolání o správnosti rozhodnutí nadřazených a demotivují je k výkonu služby.

2. NÁVRH VARIANT ŘEŠENÍ

Popis variant:

Varianta 0

Ponechání současného stavu.

Ve vztahu k popisu stávajícího stavu v části 1.3, tato varianta představuje přetrvávající nežádoucí omezení služebního orgánu při plnění služebních úkolů a při rozhodování ve věcech služebního poměru (výkon služby, služba nad základní týdenní dobu služby, propuštění ze služebního poměru, rozhodování ve věci nároku na zvláštní příplatek, příplatek za zvýšenou odpovědnost, služební příspěvek na bydlení, stabilizační příspěvek), přetrvávající nedostatečný odpočinek při dlouhodobém nasazení vojáků, přetrvávající absenci nároku na služební plat při zajištění mimo zahraniční operaci a neefektivní nakládání s prostředky na náhradu zvýšených životních nákladů.

Úprava podmínek nároku na služební příspěvek na bydlení si vyžádá 30 mil. Kč v ostatních běžných mandatorních výdajích (1368 vojáků z povolání x 1 826 Kč x 12 měsíců), nulová varianta představuje jejich úsporu, avšak za přetrvávání nežádoucího rozdílného přístupu k vojákům se zachováním vysoké míry administrativy. Tyto výdaje by však byly z části kompenzovány úsporou ve výši 12,95 mil. Kč na náhradě zvýšených životních nákladů.

Ve vztahu k omezení nároku na náhradu jízdních výdajů z místa bydliště v zahraničí byla zvažována nezbytnost takové regulace právním předpisem. Cílem těchto náhrad je snížit náklady vojáka na dojíždění do místa výkonu služby, pokud koná službu mimo obec, ve které bydlí. Dojezdová vzdálenost je limitující pro služební orgán v případě neočekávaného, nenadálého plnění služebního úkolu mimo dobu rozvržení základní týdenní doby služby. Je-li místo výkonu služby v zahraničí ve velké vzdálenosti od hranic České republiky, je povolání takového vojáka k mimořádnému výkonu služby téměř nemožné nebo z hlediska času nezbytného na přepravu do místa výkonu služby ve vztahu k okamžitému zahájení výkonu

služby ke splnění neočekávaného a urgentního úkolu neúčelné. Vzhledem k tomu, že někteří vojáci z povolání jsou manželé a jeden z nich může být vyslán ke službě do zahraničí, není v zájmu ministerstva poskytovat z veřejných prostředků každý týden náhradu jízdních výdajů za cesty třeba do Bruselu při cestě podle § 77 zákona č. 221/1999 Sb. Proto bylo přistoupeno k tomu, že stanovením náhrady jízdních výdajů jen po území České republiky je regulována vzdálenost místa bydliště a obce výkonu služby a současně je zamezeno případnému spekulativnímu určení bydliště v zahraničí. Prozatím jsou zaznamenány tři případy, kdy mají vojáci místo bydliště v zahraničí, jde o Vídeň a příhraniční obce na Slovensku. Tímto opatřením dojde k úspoře veřejných prostředků, ale naprosto zanedbatelného významu.

Dále byla zvažována nezbytnost regulace v případě více bydlišť současně. S ohledem na účel poskytování náhrad ale bylo vyhodnoceno, že není v zájmu ministerstva poskytovat výdaje z veřejných prostředků na přepravu vojáka do více míst, které si voják určil jako bydliště. Bylo vycházeno z předpokladu, že voják má bydliště zpravidla v místě, kde má rodinu. Je shledáno ve vztahu k výkonu služby jako neúčelné poskytovat náhrady jízdních výdajů při cestách do místa druhého bydliště zpravidla na víkendy. Proto je nulová varianta sice možná, ale ve vztahu k efektivnosti, hospodárnosti a účelnosti takových výdajů nedostačující.

Varianta 1

Zpracování zcela nového právního předpisu.

Tato varianta je z hlediska přehlednosti a systematičnosti právní úpravy vzniku, změny, zániku a obsahu služebních poměrů vojáků z povolání nepochybně koncepčnější než varianta předložení novely stávajícího právního předpisu (zákona o vojácích z povolání). Přitom obě varianty jsou schopné zajistit dosažení zamýšleného cíle, tedy odstranit identifikované problémy praxe s dosavadním stavem provedené regulace.

Z hlediska časového však užití této varianty vytvoří nežádoucí prodlevu v odstranění problematických omezení služebního orgánu při plnění služebních úkolů a při rozhodování ve věcech služebního poměru.

Varianta 2

Zpracování novely stávajícího právního předpisu.

Výhoda této varianty spočívá v naplnění stanoveného cíle co nejrychlejším způsobem.

Vyhodnocení:

Varianta 0

Zachování stávajícího stavu by znamenalo, že nedojde k žádoucí úpravě některých institutů zákona o vojácích z povolání, ani ke zjednodušení postupů včetně řízení ve věcech služebního poměru. V dosavadní právní úpravě tak zůstane nežádoucí prostor pro případné možné soudní spory mezi vojáky z povolání a zástupci rezortu Ministerstva obrany. Z těchto důvodů se jeví tato varianta jako nevhodná.

Varianta 1

Vzhledem k tomu, že zákon o vojácích z povolání byl již mnohokrát novelizován, bylo by jistě na místě zpracování zcela nového právního předpisu. Příprava nového právního předpisu by však byla mnohem časově náročnější. Účinnost nově navrženého zákona by se tak dala očekávat v horizontu několika let, což je z hlediska navrhovaných změn zcela nevyhovující. Z tohoto důvodu ani tato varianta není pro řešení momentální situace vhodná.

Varianta 2

Zpracováním a předložením novely stávajícího právního předpisu do legislativního procesu bude zabezpečeno rychlejší odstranění stávajících problematických ustanovení zákona o vojácích z povolání. Rovněž navrhovaná účinnost novely zákona, která se navrhuje prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, by měla přispět k urychlení nápravy současného stavu. Z uvedených důvodů se jeví tato varianta jako nejvhodnější.

Závěr:

Na základě vyhodnocení jednotlivých variant řešení výše uvedených problémů je zřejmé, že jako nejvhodnější se jeví varianta 2.

3. VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Navrhovaná úprava podmínek nároku na služební příspěvek na bydlení představuje zvýšení výdajů státního rozpočtu ve výši do 30 mil. Kč ročně. Podle údajů z provozního informačního systému ministerstva jde o 1368 vojáků z povolání, kterým je krácen služební příspěvek na bydlení, a to v průměru o 1 826 Kč měsíčně (1368 vojáků x 1 826 Kč x 12 měsíců).

Úprava podmínek nároku na náhradu zvýšených životních nákladů představuje úsporu rozpočtových prostředků ve výši 12,95 mil. Kč ročně.

3.2 Náklady

K tomu viz část 3.1

3.3 Přínosy

Jak je již uvedeno v části 3.1, navrhovaná úprava podmínek nároku na náhradu zvýšených životních nákladů představuje úsporu rozpočtových prostředků ve výši 12,95 mil. Kč ročně, a to na základě dále uvedeného rozkladu:

Vojenské hodnosti	Počet vojáků z povolání	Diferencovaný základ	Průměrná výše NZŽN v EUR měsíčně			Roční dopady v Kč
			po úpravě	stávající	rozdíl	
rotmistr	1	22,86%	2 397	2 635	237	76 931
nadrotmistr	21	22,67%	3 259	3 552	293	1 993 297
praporčík	22	21,84%	3 249	3 412	162	1 165 701
nadpraporčík	10	21,36%	3 369	3 460	91	298 530
štábní praporčík	1	18,02%	4 113	3 563	-550	-178 109
nadporučík	2	21,84%	4 288	4 502	214	138 922
kapitán	13	21,24%	3 782	3 862	80	337 017
major	36	19,56%	4 439	4 174	-265	-3 068 037
podplukovník	76	19,48%	5 555	5 203	-353	-9 580 170
plukovník	21	19,40%	5 929	5 530	-399	-2 618 101
brigádní generál	3	18,83%	7 118	6 444	-674	-655 325
generálmajor	1	18,29%	9 178	8 070	-1 108	-358 843
generálporučík	1	17,21%	9 004	7 450	-1 554	-503 536
Celkový součet	208	20,27%	4 759	4 579	-180	-12 951 722

Poznámka:

Tabulka nezahrnuje vojáky z povolání služebně zařazené ve Vojenském zpravodajství a služební místo předsedy vojenského výboru NATO, u kterých je o výši procentního základu rozhodnuto přímo ministrem obrany.

3. 4 Vyhodnocení nákladů a přínosů

Realizace návrhu novely zákona o vojácích z povolání bude provedena v rámci návrhu rozpočtu na rok 2017 se střednědobým výhledem na léta 2018-2019.

V souvislosti s výše uvedenými vícenáklady ve výši 17,1 mil. Kč nebude Ministerstvo obrany požadovat po Ministerstvu financí zvýšení rozpočtu pro kapitolu 307 Ministerstvo obrany, ale zvýšené finanční nároky budou kryty z úspor v oblasti ostatních běžných výdajů uvnitř Ministerstva obrany.

Úprava podmínek nároku na jiná plnění představuje zpřesnění podmínek stávajících nároků, proto s sebou nenesou finanční dopady.

4. STANOVENÍ POŘADÍ VARIANT A VÝBĚR NEJVHODNĚJŠÍHO ŘEŠENÍ

Předkladatel návrhu zákona zvážil veškeré skutečnosti, které vyhodnocoval a k nimž přihlížel v rámci posuzování jednotlivých variant. Přitom vycházel především ze skutečných potřeb praxe a zájmu na vytvoření řádných, jednoznačných a předvídatelných podmínek výkonu služby vojáků z povolání a potřebě zajistit nerušený výkon jednotlivých činností v rámci souvisejících se služebním poměrem vojáka z povolání. Tento základní přístup k výběru optimální varianty řešení pro dosažení stanoveného legislativního cíle zjevně vylučuje užití varianty nulové, která představuje neměnné zachování právního stavu.

Ke konečnému posouzení variant pro konkrétní přípravu normativního řešení, jímž má být dosaženo sledovaného cíle podle části 1.5, bylo nutné posoudit, jakou formu legislativní úpravy je vzhledem k potřebám praxe zvolit. Obě zbývající varianty, tedy varianta 1 a varianta 2 jsou varianty legislativní cesty, z nichž varianta 1 představuje přípravu zcela nového zákona o vojácích z povolání. Využití uvedené varianty je nepochybně řešením systémovým, komplexním a koncepčním, nese v sobě však riziko doby průběhu jednotlivých činností v rámci legislativního procesu. V úvahu je pro tento případ nutno vzít skutečnost, že příprava nového zákona by především představovala provedení kompletní analýzy účinnosti dosavadní právní úpravy a vyhodnocení věcných a právní dopadů všech předpokládaných normativních řešení v rámci úpravy vzniku, změn, průběhu a zániku služebního poměru vojáka z povolání. Dále by bylo nutné připravit rozsáhlý normativní text (a s ním související Legislativními pravidly vlády stanovené dokumenty) a projít s ním celým legislativním procesem, přičemž je zřejmé, že otevření celé materie by vyvolalo celou řadu požadavků a námětů, jejichž posouzení a případné zapracování by představovalo v různých fázích řízení značnou časovou náročnost.

Přitom však je nutné, aby cíle stanovené podle části 1.5 bylo dosaženo v době co možná nejkratší. Těmto požadavkům, tedy dosažení sledovaného cíle a zajištění co nejkratší doby pro nápravu znění příslušných ustanovení zákona o vojácích z povolání v rámci tohoto cíle, odpovídá pouze varianta 2. Předkladatel se proto vzhledem k takto stanoveným prioritám rozhodl pro využití varianty č. 2.

5. IMPLEMENTACE DOPORUČENÉ VARIANTY A VYNUCOVÁNÍ

Návrh zákona, vzhledem k předmětu právní úpravy, se nedotýká subjektů stojících mimo rámec organizace Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky. Proto implementace nové právní úpravy a její vynucování je plně v působnosti Ministerstva obrany.

Jde-li o změny v podmínkách doby a výkonu služby, nároku na složky služebního platu, nároků spojených se zajištěním, změny ve výsluhových náležitostech či v řízení ve věcech

služebního poměru, tak tyto nepředstavují specifické požadavky na jejich implementaci. Vojáci z povolání budou pouze ze strany služebních orgánů a nadřízených informováni o změnách ustanovení zákona č. 221/1999 Sb. V případě úpravy podmínek nároku na služební příspěvek na bydlení a náhrady jízdních výdajů podle § 77 zákona č. 221/1999 Sb., bude nezbytné podání žádostí ze strany vojáků z povolání a jejich posouzení služebními orgány. K zabezpečení těchto činností je tak doba mezi platností zákona a jeho účinností dostatečná. V případě náhrady zvýšených životních nákladů je určení procentního základu pro stanovení výše náhrady zvýšených životních nákladů jednostranným úkonem ze strany zaměstnavatele – Ministerstva obrany, s jeho vynucováním nebude spojeno časové prodloužení. Ministerstvo obrany má ze své činnosti všechny informace k dispozici, proto je doba mezi platností a účinností zákona dostatečná k realizaci i tohoto opatření.

6. PŘEZKUM ÚČINNOSTI REGULACE

Navrhované změny zákona budou přezkoumávány průběžně Ministerstvem obrany. Vlastní činností ministerstva budou vyhodnocovány žádosti, stížnosti a opravné prostředky vůči vydaným personálním rozkazům a rozhodnutím. Současně interním šetřením bude sledováno a vyhodnocováno, zda stanovené cíle novely zákona budou dosaženy. Na pravidelných metodických zamětnáních s odbornými orgány, především v oblasti personální a finanční, budou monitorovány jejich reakce a postřehy v implementaci navržených úprav. Audit ze strany externí organizace se nepředpokládá.

6. KONZULTACE A ZDROJE DAT

Návrh zákona byl zpracován s využitím zkušeností z Generálního štábu Armády České republiky, Vojenského zpravodajství, Vojenské policie a odboru inspekce ministra obrany. Pro konkrétní řešení byla použita data zpracovávaná v provozním informačním systému o službě a personálu.

Současně byly provedeny analýzy účinnosti dosavadní právní úpravy, kdy bylo přihlíženo ke zkušenostem personálních útvarů a vlastním postřehům vojáků z povolání.

7. KONTAKT NA ZPRACOVATELE RIA

Závěrečnou zprávu zpracovali a kontaktními osobami pro případné připomínky a dotazy jsou:

- JUDr. Jaroslav Daněk (tel.: 973 201 255) a
- Mgr. Martin Svátek (tel.: 973 214 609).

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb.,
o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

OBEČNÁ ČÁST

I. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

I. 1 Zhodnocení platného právního stavu

Právní úprava průběhu služby vojáků z povolání je obsažena v zákoně č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů. Tento právní předpis byl za dobu jeho účinnosti již několikrát novelizován, a to v rozdílném rozsahu a v rozdílném kontextu prováděných změn. Za významnou z hlediska obsahu a rozsahu lze označit novelizaci zákona č. 221/1999 Sb. provedou zákonem č. 332/2014 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1. července 2015.

Aplikace zákona o vojácích z povolání je konfrontována s každodenní praxí při výkonu služby vojáků z povolání a provádění různých personálních a jiných opatření. Právě praxe ukázala některé nedostatky právní úpravy, popř. její nejednoznačnost. Lze však identifikovat také případy, kdy průběhem času se některé postupy stanou překonanými, nevyhovujícími.

Kromě toho je aplikace uvedeného zákona ovlivňována novými skutečnostmi a hrozbami, kdy je třeba reagovat nejen na mimořádné situace, které nastanou na území naší republiky, ale také na mezinárodní situaci, která se v současné době komplikuje především vlivem agresivního působení různých skupin, např. tzv. Islámského státu.

I. 2 Vztah návrhu zákona k zákazu diskriminace

Navrhovaná právní úprava neobsahuje žádná ustanovení, která by narušovala právo na rovné zacházení a vedla k diskriminaci.

Navrhovaná právní úprava nepřipouští diskriminační přístup. Povinnosti jsou stanoveny pro všechny vojáky z povolání bez rozdílu pohlaví, náboženské či politické příslušnosti. Návrh je v souladu zejména s čl. 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované ve Sbírce zákonů pod číslem 209/1992 Sb.), neboť zaručuje stejná práva a povinnosti bez diskriminace založené na jakémkoli důvodu, jako je pohlaví, rasa, barva pleti, jazyk, náboženství, politické nebo jiné smýšlení, národnostní nebo sociální původ, příslušnost k národnostní menšině, majetek, rod nebo jiné postavení.

I. 3 Vztah návrhu zákona k zachování principu rovnosti žen a mužů

Z hlediska principů rovnosti žen a mužů je navrhovaná právní úprava neutrální, neboť navrhovaná právní úprava nemá bezprostřední, ani sekundární dopady na rovnost žen a mužů, nevede k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje, ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví a nestanoví pro něj odlišné podmínky.

II. Odůvodnění hlavních principů navrhované úpravy

Účelem předkládaného návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „návrh zákona“) je především zpřesnění nejednoznačné právní úpravy u některých institutů s cílem jasně formulovat právo vojáka z povolání a zamezit tak potencionálním soudním sporům. Dále se jedná o snížení administrativní náročnosti a zjednodušení řízení ve věcech služebního poměru.

K zajištění jednoznačné právní úpravy v rovině odměňování se navrhuje zejména zpřesnění podmínek nároku vojáka z povolání na služební příspěvek na bydlení, na služební plat a na náhradu jízdních výdajů při dojíždění do místa výkonu služby. Dále jde o upřesnění procesního způsobu určení výše stabilizačního příspěvku.

III. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Dne 1. července 2015 nabyla účinnosti novela zákona č. 221/1999 Sb. provedená zákonem č. 332/2014 Sb., již lze z hlediska obsahu a rozsahu označit za nejvýznamnější úpravu existující regulace vzniku, změny, zániku a obsahu služebních poměrů vojáků z povolání. Uvedená novelizace zásadním způsobem změnila podmínky výkonu služby a stanovila nový způsob odměňování vojáků z povolání. S odstupem času bylo praktickou aplikací nové právní úpravy shledáno, že některá ustanovení nejednoznačně formulují především práva vojáků z povolání na některá peněžitá plnění. Přestože zatím není registrován žádný soudní spor, jehož podstata by spočívala v aplikaci předcházející novely zákona o vojácích z povolání, je identifikován nežádoucí prostor pro potenciální spory.

Proto je nezbytné v zákoně upřesnit podmínky nároku na některé složky služebního platu, na služební příspěvek na bydlení a na náhradu jízdních výdajů. Tím se sleduje posílení právní jistoty vojáků z povolání a vytvoření jednoznačných zákonem stanovených intencí pro rozhodování služebních orgánů o nárocích účastníků řízení.

IV. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Předkládaný návrh zákona není v rozporu s Ústavou České republiky, ústavním pořádkem a právním řádem České republiky.

Zhodnocení bylo provedeno především ve vztahu k čl. 1 a 2 Ústavy České republiky. Jsou respektovány články 2, 4, 28 a 36 Listiny základních práv a svobod.

V. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s právem Evropské unie

Návrh zákona není s právem EU v rozporu. Návrh zákona není v rozporu ani se závazky k NATO, z nichž nevyplývá povinnost členských států jednotně upravit vznik, průběh a zánik služebního poměru vojáků z povolání, ani jejich sociální náležitosti. Konkrétní práva a povinnosti vojáků jsou specifikovány v rámci národního zákonodárství.

VI. Zhodnocení souladu navrhované úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie, a s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Na záležitosti, které jsou předmětem úpravy návrhu části zákona, který upravuje poskytování služebního platu vojákům z povolání, se vztahují tyto mezinárodní smlouvy:

- Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 111/1958, o diskriminaci v zaměstnání a povolání (č. 465/1990 Sb.),
- Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 100/1951, o stejném odměňování mužů a žen za práci stejné hodnoty (č. 450/1990 Sb.).

Návrhu zákona se dotýkají zejména následující předpisy EU:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby,
- směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

Ve vztahu ke kompenzaci služby, kterou voják vykonal nad běžnou základní týdenní dobu služby, se návrh týká pouze úpravy parametrů již existujícího institutu kompenzace volna za „zvláštní vojenské činnosti“, pro které platí výjimka ze směrnice 2003/88/ES. Navrhovaná úprava fakticky pouze přesouvá nárok vojáka na další období, protože k náhradě v penězích by docházelo pouze na základě rozhodnutí vojáka a v situaci, kdy současně bude vykonávat činnosti, za které mu vznikne stejný nebo větší nárok na jiné volno. Návrh proto nepřekračuje již dnes existující v zákoně zakotvené parametry kompenzace vykonané služby vojákovi.

VII. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady, dopady na životní prostředí

VII. 1 Dopady na státní a ostatní veřejné rozpočty

Realizace návrhu zákona je rozpočtově neutrální, neboť nepřináší pro oblast navrhované úpravy žádné nové nebo zvýšené finanční nároky na státní rozpočet (k tomu je bližší rozbor proveden v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace).

Finanční krytí upravovaných nebo nově navrhovaných institutů bude zabezpečeno v rámci rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany. Realizací návrhu novely nedojde k tlaku na navyšování objemu prostředků na platy a ostatní platby za provedenou práci v kapitole a návrh zákona ani do budoucna nepředstavuje dopady nad rámec dosavadních parametrů v platové oblasti rozpočtu kapitola Ministerstva obrany.

VII. 2 Dopady na podnikatelské prostředí

Návrh zákona nepředstavuje vzhledem k předmětu jím prováděné úpravy dopady na podnikatelské prostředí České republiky.

VII. 3 Sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny

Návrh zákona nemá žádné sociální dopady, a to ani včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny.

VII. 4 Dopady do životního prostředí

Návrh zákona vzhledem k předmětu jím prováděné úpravy není způsobilý vyvolat dopady na životní prostředí.

VIII. Dopad navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Návrh zákona v žádném případě nepřekračuje již nyní nastavené postupy zpracovávání osobních údajů vojáků z povolání a tím, že jím navrhovaná úprava je zařazována do právních podmínek, které garantují ochranu osobních údajů, nehrozí žádné riziko neoprávněného zpracovávání osobních údajů vojáků z povolání nebo jejich zpracovávání mimo zákonný rámec ochrany těchto údajů. Obdobné pak platí také pro garanci ochrany soukromí vojáků z povolání.

IX. Zhodnocení korupčních rizik (CIA)

Předkládaný návrh je svým charakterem technickou novelou a v důsledku jednotlivých navrhovaných změn nevznikají korupční rizika. Naopak, řada změn směřuje k tomu, aby výklad zákona o vojácích z povolání byl více jednoznačný a přispíval k právní jistotě všech vojáků z povolání a předvídatelnosti práva, což jsou významné faktory v předcházení korupčním rizikům.

V rámci posuzování korupčních rizik byla dále hodnocena tato kritéria:

1. Přiměřenost

Předmětný návrh zákona je svým rozsahem přiměřený množině vztahů, které má upravovat a cílům, jejichž naplnění sleduje. Úprava neúměrně nerozšiřuje kompetence orgánů veřejné moci.

2. Efektivita

Účelem předložení návrhu zákona je zvýšení efektivity plnění stanovených úkolů a zajištění předvídatelnosti podmínek, které jednak umožňují svěřené úkoly plnit, jednak podporují obecný výkon působnosti svěřené rezortu Ministerstva obrany.

3. Odpovědnost

Tato oblast zůstává oproti dosavadnímu, praxí prověřenému stavu beze změny. Jakékoliv riziko v případné kolizi více subjektů nebo naopak dovozování, kdo je odpovědným subjektem, je tedy zcela vyloučeno a zdroje korupčního rizika jsou eliminovány.

4. Opravné prostředky

Rovněž v této oblasti nedojde přijetím návrhu zákona k žádné změně.

5. Kontrolní mechanismy

Ani v této oblasti nedojde přijetím návrhu zákona k žádné změně.

X. Zhodnocení dopadů na bezpečnost a obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá žádné negativní dopady na bezpečnost nebo obranu státu z obecného pohledu, naopak z pohledu personálního složení ozbrojených sil České republiky, kterou jsou tvořeny vojáky v činné službě, pro jejich zásadní část – vojáky z povolání – vytváří jednoznačnou úpravu podmínek, v nichž a za nichž vojenskou službu vykonávají. Předvídatelnost a jednoznačnost návrhu zákona se tak stává faktorem příznivě ovlivňujícím výkon služby.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I:

K bodu 1

U pěti služebních míst vojáků z povolání je zákonem nastaven systém odvolání ze služebního zařazení. Jedná se o náčelníka Generálního štábu AČR, náčelníka Vojenské kanceláře prezidenta republiky, ředitele Vojenského zpravodajství, náčelníka Vojenské policie a velitele Hradní stráže. V případě, že po odvolání ze služebního místa není možné daného vojáka zařadit na jiné vhodné služební místo, je nutné stanovit postup pro jeho propuštění ze služebního poměru.

K bodu 2

V § 26 odst. 1 zákona o vojácích z povolání je nezbytné v souladu s judikaturou EU i praxí českých soudů ve vztahu k výkladu ustanovení § 78 odst. 1 písm. d) až f) zákoníku práce, který je obdobnou úpravou vůči úpravě provedené citovaným ustanovením zákona o vojácích z povolání, upravit definici nepřetržitého režimu výkonu služby vojáka z povolání tak, aby byly jednoznačně vymezeny hranice uplatnění tohoto režimu. Provedení této úpravy je nutné jednak pro zajištění právní jistoty vojáka z povolání, který je do takové služby zařazován, jednak – a v souvislosti s tím – pro uplatnění nároků s takovým režimem služby spojených.

K bodu 3

Na základě příslušných ustanovení zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, mohou být vojáci z povolání použiti i pro střežení nevojenských objektů. Tak tomu bylo v nedávné době například při střežení areálu muničních skladů ve Vrbětících, kdy bylo nařízením vlády č. 285/2014 Sb., č. 159/2015 Sb. a č. 33/2016 Sb. povoláno postupně 450, 300 a 250 vojáků v činné službě k plnění úkolů Policie České republiky na dobu od 8. prosince 2014 do 31. března 2016. Obdobná situace nastala i při střežení areálu muničních skladů Květná, kdy na základě nařízení vlády č. 279/2014 Sb. a č. 396/2015 Sb. bylo povoláno 84 vojáků v činné službě na období od 2. prosince 2014 do 31. prosince 2016.

Podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 219/1999 Sb., lze použít Armádu České republiky i ke střežení objektů důležitých pro obranu státu. Tyto objekty určuje vláda svým nařízením na základě zmocnění uvedeném v § 14 odst. 3 uvedeného zákona.

Z uvedených praktických důvodů se navrhuje pojem „vojenský objekt“ nahradit obecným pojmem „objekt“, neboť otázku právního důvodu, proč voják daný objekt střeží, není pro potřeby § 28 zákona o vojácích z povolání nezbytné řešit. Určení daného objektu vyplývá z rozhodnutí oprávněných státních a služebních orgánů o činnosti ozbrojených sil podle ustanovení jiných právních předpisů, a proto se bližší, avšak nikoliv konkrétní, vymezení předmětných objektů v zákoně o vojácích z povolání, jeví jako neúčelně svazující.

K bodu 4

Z dosavadní praxe vyplynula potřeba stejného postupu při započítávání doby služby konané nad základní týdenní dobu služby, jaký je využit pro pracovní pohotovost podle zákoníku práce, v daném případě podle jeho § 93 odst. 5, který vychází z úpravy EU. Do limitu stanoveného právem EU tedy není zahrnována služba konaná nad základní týdenní dobu služby, za kterou bylo uděleno náhradní volno.

K bodům 5 až 7

Při aplikaci ustanovení o nepřetržitém nasazení na území České republiky je nutné reagovat na nově vzniklou situaci, kdy i vojáci, kteří nejsou vysláni do zahraniční operace, se na území jiných států dostávají do situací, kdy je objektivně nutné omezit jejich práva v oblasti rozvržení doby služby z důvodu plnění služebních povinností. Jde o situace našich vojáků v mezinárodních štábech, kde jsou také vyhlášovány vyšší stupně pohotovosti z důvodu např. možných teroristických činů a právně k nim není možné u našich vojáků přijímat opatření. Postupy, které jsou možné na území republiky, by však byly plně dostačující a je proto navrhována možnost jejich využití i na území jiných států mimo zahraniční operace. Dlouhodobé nasazení vojáků při zabezpečování areálu ve Vrběticích ukázalo některá slabá místa při aplikaci institutu nasazení. Konkrétně jde o rozsah poskytovaného volna a možnosti jeho čerpání v následném období. Opakované nasazení vyvolává větší potřebu odpočinku vojáků a je navrhováno takovým způsobem, aby ministr obrany mohl zvýšit rozsah poskytovaného volna podle podmínek, ve kterých nepřetržitě nasazení probíhalo. Osoba ministra obrany je navrhována z důvodu dodržení systematiky zákona, který dnes předpokládá monokratický charakter služebních orgánů (§2 odst. 2 zákona) a v případě obdobné úpravy podmínek služby již s rozhodovací pravomocí ministra obrany počítá (§ 6 odst. 6, § 9, 15 odst. 1., § 68b odst. 5, § 104 odst. 1 a 143 odst. 1 zákona). Z hlediska vyhodnocení efektivity této úpravy v praxi pak lze konstatovat, že v praxi se tato úprava (tento postup) osvědčila. Navrhované změny v předmětných ustanoveních jsou koncipovány tak, aby rozhodnutí ministra obrany odpovídalo rozhodnutí, které je používáno u zahraničních operací ve vztahu k výši příplatku za službu v zahraničí podle § 68d zákona o vojácích z povolání.

Vojákům za dobu výkonu služby v situacích, které spadají do výjimky z použití pravidel rozvržení doby služby podle práva EU (nepřetržitý vojenský výcvik a nepřetržitě vojenské nasazení), vzniká nárok na výše uvedené volno, které má zabezpečit dodatečnou regeneraci sil vojáka. V současné době zákon stanovuje pro kompenzaci volna za „výjimečné vojenské činnosti“ postup, kdy v případě neudělení volna vzniklého za službu v nepřetržitém vojenském výcviku (§ 31a) a nepřetržitě vojenského nasazení na území České republiky (§ 31b) služebním orgánem v následujících 3 měsících si voják může sám určit dobu jeho čerpání v dalším měsíci. V této situaci zákon předpokládá možnost služebního orgánu odložit tento nástup pouze z důvodu důležitého zájmu služby anebo jej proplatit, když vznikla potřeba vojáka opětovně nasadit k plnění úkolů ozbrojených sil. Výše uvedená zkušenost s dlouhodobým nasazením ve Vrběticích, kdy bylo nasazení dlouhodobě plánováno, vedla k situaci, kdy voják fakticky mohl sám rozhodnout o proplacení tohoto volna, když si nástup určil na den, kdy bylo plánováno jeho nepřetržitě vojenské nasazení. Současně vznikají v praxi problémy s případy, kdy zvýšená potřeba výcviku a případně i nasazení vede ke snaze vojáků vyhnout se dalšímu výcviku právě určením čerpání si volna. Parametrická úprava obsažená v novele (rozšíření okruhu podmínky pro kompenzaci volna v penězích o uvedené „výjimečné vojenské činnosti“ a intenzivní vojenský výcvik, který sice nespadá pod výjimku ze směrnice 2003/88/ES, ale je nástrojem pro realizaci podstatné části vojenského výcviku) na tuto skutečnost reaguje a současně bere v úvahu i možnost zvýšení nároku na volno při rozhodnutí ministra podle upravovaného § 31c odst. 3. Návrh posiluje pozici vojáka při „rozhodování“ o možnosti nahradit volno v penězích tím, že si určí nástup volna na den, kdy má plánovanou vyjmenovanou činnost, a současně vždy fakticky povede ke vzniku dalšího volna za „výjimečné vojenské činnosti“ nebo úpravě normálního rozvržení doby služby v případě intenzivního vojenského výcviku. Ten nespadá do „výjimečných vojenských činností“, ale dochází díky němu ke koncentraci služby v týdnu i na pouhé dva kalendářní dny

a faktickému „udělení“ volna v ostatních dnech. Předkladatel je tedy toho názoru, že výjimku ze směrnice 2003/88/ES využívá přiměřeně, účelně a při co nejvyšší ochraně práv vojáka.

K bodu 8

V době přípravy poslední novely zákona, kdy přírůdek na bydlení přesahoval částku 10 000 Kč měsíčně, bylo ze strany odborné veřejnosti kritizováno, že tento příspěvek pobírají v plné výši i vojáci, kteří sdílejí společnou domácnost. Z toho vznikl požadavek omezit nárok na tuto dávku v případech, kdy více vojáků z povolání (bez ohledu na příbuzenský vztah) užívalo jednu bytovou jednotku. Nyní ale průměrná výše služebního příspěvku na bydlení dosahuje výše 3 312 Kč měsíčně, a výrazně se tak zvýšil vlastní podíl vojáka na zabezpečení bytových potřeb. Krácení příspěvku tak nevede k hospodárnějšímu chování vojáků, ale naopak je pobízí k ukončení dosavadního sdílení pronájmu bytů v místě výkonu služby. S ohledem na současný rozsah poskytovaného příspěvku a množství případů, kdy ke krácení dochází (1368), se může tento postup jevit jako nepřímá diskriminace vojáků, kteří mají za manžela nebo druhu také vojáka z povolání. Současně i ze strany služebních orgánů vzrostla administrativa spojená se sledováním, zda voják užívá dům nebo byt s jinými vojáky. Po zohlednění těchto skutečností bylo vyhodnoceno jako efektivnější a účelnější poskytovat služební příspěvek na bydlení každému vojákovi s výjimkou případů uvedených v § 61a odst. 2 zákona o vojácích z povolání.

Vzhledem k tomu, že se vojákovi výše služebního příspěvku na bydlení zvyšuje za každého člena rodiny, není důvodné toto zvýšení aplikovat i u manžela nebo druhu vojáka. Pro tyto vojáky se stanovuje, že jim lze poskytnout zvýšení na nezaopatřené děti, se kterými žijí ve společné domácnosti, pouze jednomu z manželů, popřípadě jen druhu nebo družce.

V současné době je služební příspěvek na bydlení krácen 1368 vojákům z povolání a náleží jim v průměrné výši 1826 Kč. Proto náklady na toto opatření nepřesáhnou 30 mil. Kč za kalendářní rok.

K bodu 9

Nejvyšší správní soud řešil případy (6 Ads 59/2012 – 57, 6 Ads 59/2012 – 53), kdy se příslušník bezpečnostního sboru domáhal základního tarifu zvýšeného o 10 % v důsledku výkonu služby ve směnném režimu. Spor se týkal věcně obdobné situace, která je upravena v § 68d zákona o vojácích z povolání. Příslušníci bezpečnostních sborů v rámci běžného rovnoměrného rozvržení doby služby doplňovali, resp. posilovali pracoviště, která plní úkoly výlučně ve směnném režimu. Měsíčně tak vykonali 2-4 dvanáctihodinové služby ve prospěch směnného režimu a na základě toho se domáhali vyššího základního tarifu. Na základě již ustálené judikatury se navrhuje doplnit podmínky nároku na zvláštní příplatek za výkon služby v dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu tak, že tento příplatek náleží pouze vojákům, u kterých výkon služby v tomto režimu překročí 80 hodin v kalendářním měsíci, tedy půjde vždy menší část vykonané služby.

K bodu 10

V § 68e zákona o vojácích z povolání je navrhováno provedení úpravy podmínek nároku na příplatek za zvýšenou odpovědnost. Původním cílem dosavadní úpravy bylo finančně zvýhodnit vojáky, kteří mají jedinečné postavení velitele vojenského útvaru, velitele nebo ředitele či náčelníka vojenského zařízení nebo vojenského správního úřadu a ředitele nebo velitele organizačního útvaru ministerstva nebo Vojenského zpravodajství, co se týče kompletní odpovědnosti za celkový chod řízeného subjektu. V praxi ale byly zaregistrovány případy žádostí vojáků, kteří se domáhali přiznání nároku na tento příplatek z důvodu, že jsou

ministrem obrany zmocnění k samostatnému hospodaření s veřejnými prostředky, ale nejsou odpovědní za celkový chod organizačního celku. Tato snaha rozšiřování okruhu osob, které by měly na příplatek nárok, by narušovala původní záměr zrušit dříve existující příplatek za vedení, na který měli nárok všichni vojáci s podřízenými na všech úrovních řízení, jeho faktickým nahrazením tímto příplatkem. Návrh tak směřuje k udržení původního záměru, kdy se bude vztahovat nadále pouze na cca 80 velitelů, kteří stojí v čele samostatných organizačních celků ozbrojených sil. V ustanovení § 68e zákona o vojácích z povolání se navrhuje upravit podmínky nároku na příplatek za zvýšenou odpovědnost tak, aby byl vyloučen sporný výklad tohoto ustanovení.

Navrhovanou úpravou se současně z okruhu vojáků, kterým náleží příplatek za zvýšenou odpovědnost, vyčleňují velitelé vojenských záchranných útvarů. Tento typ vojenského útvaru již neexistuje a tato skutečnost byla zákonem č. 46/2016 Sb. s účinností od 1. července 2016 promítnuta do § 2 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách.

K bodu 11

V § 68i odst. 2 písm. b) zákona o vojácích z povolání je navrhována úprava zohledňující současnou bezpečnostní situaci, v souvislosti s níž může dojít k tomu, že voják bude zajat i v případě, kdy není vyslán do zahraniční operace. Z tohoto důvodu se navrhuje úprava ustanovení, která se týkají jeho nároků v takovém případě.

V případě nezvěstnosti vojáka z povolání je i nadále účelné zachování stávající právní úpravy, tedy poskytnout služební plat pouze v případě jeho nezvěstnosti při výkonu služby v zahraniční operaci. Nedostaví-li se voják z povolání k výkonu služby podle rozvržení základní týdenní doby služby bez jakékoli omluvy a nedá o sobě vědět, služební orgán vyčká po dobu 30 dnů, zdali nebudou zjištěny důvody jeho nepřítomnosti. Po této době se určuje do dispozice s tím, že mu nenáleží služební plat ani jiná peněžitá plnění již od první zameškané směny. Pokud se voják následně dostaví k výkonu služby a/nebo svou nepřítomnost ve službě prokáže, služební orgán posoudí a ověří vojákem uvedené skutečnosti a rozhodne o dalších opatřeních. Pokud se např. prokáže, že byl:

- zajat, pak se mu doplatí peněžní náležitosti ode dne zajetí,
- neschopen k výkonu služby pro nemoc nebo úraz (např. hospitalizován, v bezvědomí), pak bude doba nepřítomnosti přehodnocena na omluvenou nepřítomnost ve službě pro nemoc nebo úraz, apod.

Pokud voják dobu a důvodnost nepřítomnosti ve službě neprokáže, peněžní náležitosti mu doplacený nebudou a může být přistoupeno k trestněprávní odpovědnosti za takové jednání.

K bodu 12

Existuje řada vojenských útvarů a zařízení, které mají více dislokačních míst umístěných v různých katastrálních územích obcí. Cílem úpravy je jednoznačně stanovit pro účely služebního příspěvku na bydlení konkrétní obec a zohlednit tak její velikost, ve vztahu k vojákem vykonávané službě. Služební příspěvek na bydlení je založen na pojmu „obec výkonu služby“, který je definován v § 71 odst. 6 zákona o vojácích z povolání jako území obce, na kterém je dislokován vojenský objekt, vojenský útvar nebo vojenské zařízení anebo vojenský záchranný útvar, v němž je voják služebně zařazen.

V praxi nastávají problémy v situaci, kdy útvar je dislokován na různých katastrálních územích, a to i značně vzdálených a s různým počtem obyvatel. Tak dochází například

k tomu, že voják pobírá příspěvek podle obce výkonu služby, kterou je Prahu, i když vykonává fakticky službu v Dobrušce. Proto se navrhuje přihlížet k té části útvaru nebo zařízení, kde má voják stanovené místo výkonu služby, tedy kde službu trvale vykonává.

Navrhovanou úpravou se současně z definování obce výkonu služby vyčleňují pro účely zařazení vojáka z povolání vojenské záchranné útvary. Tento typ vojenského útvaru již neexistuje a tato skutečnost byla zákonem č. 46/2016 Sb. s účinností od 1. července 2016 promítnuta do § 2 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách.

K bodu 13 a 14

Důvodem k provedení navrhované úpravy je skutečnost, že někteří vojáci z povolání uvádějí místo svého bydliště i v zahraničí. V tuto dobu jde o příhraniční místa ve státech sousedících s Českou republikou, není ale vyloučeno, že se v budoucnu může jednat o vzdálenější místa (např. Belgie). Doposud s místem bydliště nebyly spojovány nároky vojáka na plnění z rozpočtových prostředků Ministerstva obrany. Od 1. července 2015 ale vojákovi, který koná službu mimo místo svého bydliště, náleží náhrada jízdních výdajů, a to z obce výkonu služby do obce, ve které má bydliště. Návrhem se sleduje omezení náhrady jízdních výdajů jen na území České republiky. Toto omezení je již nyní aplikováno například u náhrady jízdních výdajů při cestách na řádnou dovolenou.

V současné době je poskytování náhrady jízdních výdajů závislé na dvou hlavních faktorech. Prvním jsou dny, ve kterých voják koná službu a kdy mu tak vzniká nárok na náhradu jízdních výdajů a druhým je zjištění rozsahu náhrady jízdného. Pokud voják vykoná přepravu hromadnými prostředky dálkové přepravy osob, není administrativní zátěž tak vysoká. Pokud je ale přeprava vykonána soukromým motorovým vozidlem (což je ve většině případů), je nezbytné sledovat podle jízdních řádů četných přepravců, který spoj lze použít a je tím nejehospodárnějším. Vzhledem k tomu, že dochází ke změnám jízdních řádů, jde o trvalý proces, který z hlediska výstupů není efektivním.

Dále se reaguje na úpravu § 80 občanského zákoníku, který připouští možnost paralelní existence více bydlišť. Nelze po vojákovi z povolání požadovat, aby měl jen jedno bydliště. Proto, má-li více bydlišť, stanovuje se, že mu bude ministerstvo poskytovat náhrady jízdních výdajů jen do jednoho z nich, přičemž možnost volby je cíleně ponechávána na vojákovi.

V bodě 14 je navrhováno nové znění § 77 odst. 4 zákona o vojácích z povolání, a to především s cílem snížení administrativní zátěže a současně také s cílem zamezení sporů o výši náhrady, založit nárok na zjištění nejkratší kilometrové vzdálenosti mezi místem bydliště vojáka a místem výkonu služby bez ohledu na druh použitého dopravního prostředku.

V souvislosti s touto úpravou je Ministerstvo obrany zmocňováno, aby stanovilo vyhláškou výši jízdného pro vnitrostátní autobusovou dopravu hodnotu jízdného v závislosti na kilometrové vzdálenosti (v praxi bude přihlíženo k hodnotám doporučeným pro tyto účely Ministerstvem financí). Součinem nejkratší vzdálenosti přepravy a hodnoty jízdného bude zjištěna dlouhodobě platná hodnota jízdného, která bude vojákovi poskytována vždy, když vykoná přepravu podle zákonem stanovených kritérií.

K bodu 15

Podle nařízení vlády č. 62/1994 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů zaměstnancům rozpočtových a příspěvkových organizací s pravidelným pracovištěm

v zahraničí, ve znění pozdějších předpisů, se náhrada zvýšených životních nákladů (dále jen „NZŽN“) zjišťuje součinem

- a) stanoveného platu zaměstnance,
- b) přepočítací relace, která odráží hodnotu Kč vůči měně země, ve které má zaměstnanec stanovené pravidelné místo výkonu služby v zahraničí a
- c) procentního základu, který zohledňuje podmínky zahraničního pracoviště a rozsah zabezpečení zaměstnance (rozsah poplatků spojených s ubytováním nebo bydlením, doprava do zaměstnání a jiné nezbytné výdaje).

Podle stanoviska Ministerstva práce a sociálních věcí má být tento procentní základ shodný u zaměstnanců, jejichž podmínky vyslání do zahraničí a rozsah jejich zabezpečení jsou obdobné.

Zavedením nového systému odměňování však při shodné výši procentního základu dochází k nerovnému postavení vojáků v různých hodnostech. To v praxi znamená, že při shodném procentním základu nastaveném pro účelnou náhradu výdajů u nejvyšších hodností se vojáci v nejnižších hodnostech dostávají do existenčních problémů a naopak při nastavení procentní částky podle účelných nákladů u nejnižších hodností vojákům ve vyšších hodnostech náleží náhrada neúměrně vysoká proti reálným nákladům. Uvedené skutečnosti lze ilustrovat na příkladu náležející náhrady pro pracoviště v Belgii při určení jednotného procentního základu:

Hodnost	Služební tarif	NZŽN 18 %	NZŽN 28 %
Svobodník	20 290	1 589 €	2 472 €
Desátník	21 440	1 679 €	2 612 €
Četař	22 710	1 779 €	2 767 €
Rotný	26 490	2 075 €	3 227 €
Rotmistr	28 370	2 222 €	3 456 €
Nadrotmistr	30 270	2 371 €	3 688 €
Praporčík	32 370	2 535 €	3 943 €
Nadpraporčík	34 660	2 714 €	4 222 €
Štábní praporčík	45 190	3 539 €	5 505 €
Poručík	30 470	2 386 €	3 712 €
Nadporučík	34 670	2 715 €	4 224 €
Kapitán	39 930	3 127 €	4 864 €
Major	45 180	3 538 €	5 504 €
Podplukovník	50 430	3 949 €	6 143 €
Plukovník	60 940	4 772 €	7 424 €
Brigádní generál	71 450	5 596 €	8 704 €
Generálmajor	81 950	6 418 €	9 983 €
Generálporučík	92 460	7 241 €	11 264 €
Armádní generál	102 980	8 065 €	12 545 €

Procentní základ ve výši 18 % odpovídá NZŽN u vyšších vojenských hodností, což je srovnatelné s výší náhradu zaměstnanců Ministerstva zahraničních věcí na srovnatelných pozicích. Výše procentního základu ve výši 28 % je nastavena tak, aby odpovídala naopak u vojáků v nejnižších pozicích schopnosti pokrýt nezbytné náklady spojené s vysláním do zahraničí.

Navrhovanou úpravou se proto upravuje oprávnění ministr obrany k určení procentního základu diferencovaně pro jednotlivé hodnosti. Z příkladu vyplývá, že by to mělo být při stávající výši služebních tarifů od 18 % u nejvyšších vojenských hodností až do 28 % u nejnižších vojenských hodností.

K bodu 16

Od 1. července 2015 se pro výši výsluhového příspěvku a odbytného hodnotí zvýšeně pouze doba výkonu služby ve služebním zařazení uvedeném v zákoně o vojácích z povolání. V průběhu zařazení na služební místo s takovou činností však voják musí vykonávat i jiné činnosti na základě nařízení služebního orgánu nebo mu zákon dává právo k nekonání služby v určitých situacích (voják nekoná službu z důvodu čerpání volna náležejícího v souvislosti s výkonem předemné rizikové služby, řádné a zvláštní dovolené, preventivní a mimořádné rehabilitace, náhradního volna za službu konanou nad základní týdenní dobu služby a volna z důvodu nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení). Nepovažovat tuto dobu za dobu výkonu takové zvláštní služby je nespravedlivé. V tomto smyslu je navrhováno doplnit ustanovení zákona, které takové doby započte pro zvýšený zápočet.

Současně se pro účely provedení zápočtu stanoví způsob zohlednění jednotlivých dnů výkonu služby a pro stejné účely je stanoveno, že měsíc je vymezen každými 30 dny, které se sečtou v rámci necelých kalendářních měsíců.

K bodu 17

Protože první zkušenosti s poskytováním stabilizačního příspěvku ukázaly, že jde o poměrně rutinní proces, ve kterém vojáci nevyužívají všechna procesní práva v rámci řízení a naopak požadují rychlejší postup, navrhuje se zjednodušený režim řízení ve věcech služebního poměru v této věci. Veškeré podklady pro přiznání stabilizačního příspěvku jsou služebnímu orgánu známi ze služební činnosti a součinnost vojáka při přípravě rozhodnutí tedy není nutná. Zjednodušený postup personálním rozkazem je tak věcně i procesně odůvodněný.

K bodu 18

Viz odůvodnění k bodu 11 [úprava navrhovaná v § 68i odst. 2 písm. b)].

K čl. II - Účinnost:

Vzhledem k požadavku, aby navrhovaná úprava byla účinná co nejdříve, ale současně také s přihlédnutím k potřebě vytvoření určitého legisvakanačního období, se navrhuje účinnost zákona prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

V Praze dne 7. listopadu 2016

Předseda vlády:

Mgr. Bohuslav Sobotka v. r.

Ministr obrany:

MgA. Martin Stropnický v. r.

PLATNÉ ZNĚNÍ S VYZNAČENÍM NAVRHOVANÝCH ZMĚN

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

•••

ČÁST DRUHÁ VZNIK, PRŮBĚH, ZMĚNY A ZÁNİK SLUŽEBNÍHO POMĚRU VOJÁKŮ

•••

HLAVA III ZÁNİK SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 19

Propuštění ze služebního poměru

- (1) Voják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud
- a) dosáhl důchodového věku stanoveného pro muže podle zvláštního právního předpisu,⁷⁾
 - b) splnil podmínky nároku na starobní důchod podle zvláštního právního předpisu,^{7a)} přičemž dosáhl důchodového věku stanoveného pro muže podle zvláštního právního předpisu,⁷⁾
 - c) přestal být ze zdravotních důvodů způsobilý vykonávat službu v dosavadním služebním zařazení, s výjimkou zdravotních důvodů souvisejících s těhotenstvím, nebo podle zvláštního právního předpisu⁹⁾ není způsobilý pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení a není pro něho jiné služební zařazení,
 - d) se přestal připravovat k výkonu služby studiem a není pro něho jiné služební zařazení,
 - e) není pro něho v důsledku organizačních změn **nebo po odvolání ze služebního místa podle jiného právního předpisu⁵⁵⁾** jiné služební zařazení,
 - f) byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody,
 - g) byl pravomocně odsouzen pro trestný čin a jeho setrvání ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil,
 - h) podle závěrů dvou služebních hodnocení není způsobilý pro další výkon služby,
 - i) se stal členem politické strany, politického hnutí nebo odborové organizace,
 - j) vykonává výdělečnou činnost bez souhlasu služebního orgánu nebo činnost odpovědného zástupce podle zvláštních právních předpisů,^{9a)} je členem statutárních nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou členství ve statutárních nebo kontrolních orgánech nestavebních bytových družstev zřízených ke správě bytového fondu, a právnických osob a organizačních složek státu, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je ministerstvo nebo jiný správní úřad,
 - k) podal žádost o propuštění ze služebního poměru,
 - l) pominuly důvody přerušení služebního poměru podle § 11 a voják ve služebním poměru nepokračuje podle § 12 odst. 2,

⁵⁵⁾ Například zákon č. 219/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 153/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů.

- m) podporuje, propaguje nebo sympatizuje s hnutím, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, náboženskou anebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob,
- n) uplynula rozhodná doba ve služebním zařazení,
- o) podle zvláštního právního předpisu není způsobilý pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení, přičemž tuto nezpůsobilost zavinil svým jednáním.

(2) V případě snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle zvláštního právního předpisu^{9b)} může prezident nebo ministr na základě žádosti vojáka rozhodnout v souladu se zájmy služby o setrvání vojáka ve služebním poměru i po dosažení této věkové hranice, nejpozději do dosažení důchodového věku podle zvláštního právního předpisu⁷⁾. Při rozhodování se rovněž přihlíží k odbornosti vojáka, dosavadnímu průběhu jeho služebního poměru, jeho morálním vlastnostem, zdravotnímu stavu a k jeho účasti v zahraničních operacích.

(3) Služební poměr zaniká uplynutím 2 kalendářních měsíců následujících po dni doručení rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru vydaného služebním orgánem, není-li dohodou stanovena doba kratší; to neplatí při propuštění ze služebního poměru podle odstavce 1 písm. a) a b), kdy služební poměr zaniká posledním dnem kalendářního měsíce, v němž voják splnil podmínky nároku na starobní důchod, není-li dohodou stanovena doba kratší, a podle odstavce 1 písm. k), kdy služební poměr zaniká uplynutím 9 kalendářních měsíců následujících po dni doručení žádosti o propuštění, není-li dohodou stanovena doba kratší. Služební poměr podle odstavce 1 písm. l) zaniká uplynutím 15 dnů následujících po dni, kdy voják měl pokračovat ve služebním poměru, pokud mu v tom nezabránily závažné důvody. Z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. g) musí být voják propuštěn ze služebního poměru do 6 měsíců ode dne, kdy se služební orgán o pravomocném rozsudku dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od nabytí právní moci rozsudku.

HLAVA IV VÝKON A DOBA SLUŽBY

•••

§ 26

Rozvržení základní týdenní doby služby

(1) O rozvržení základní týdenní doby služby rozhoduje služební orgán. Stanoví začátek a konec doby služby v jednotlivých dnech; doba nepřetržitě služby může činit nejvýše 30 hodin. Za dvousměnný nebo třísměnný se považuje režim výkonu služby, v němž se vojáci vzájemně střídají ve dvou nebo ve třech službách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích. ~~Za nepřetržitý se považuje režim výkonu služby, v němž se vojáci vzájemně střídají ve službách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích k zajištění nepřetržitého plnění služebních povinností 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu.~~ **Za nepřetržitý se považuje režim výkonu služby, v němž se vojáci 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu vzájemně střídají k zajištění nepřetržitého plnění služebních povinností.** Dobu služby v jednotlivých dnech může nadřízený rozvrhnout na 2 části.

(2) Základní týdenní doba služby se rozvrhuje zpravidla rovnoměrně na 5 dnů služby

tak, aby dny nepřetržitého odpočinku v týdnu připadaly pokud možno na sobotu a neděli. Vyžaduje-li to povaha služby, může se doba služby rozvrhnout nerovnoměrně; průměrná týdenní doba služby nesmí zpravidla v čtyřtýdenním období, nejvýše však v období 26 týdnů po sobě jdoucích, přesahovat základní týdenní dobu služby.

•••

§ 28

Nepřetržitý odpočinek mezi službami a nepřetržitý odpočinek v týdnu

(1) Voják má mezi koncem jedné služby a počátkem následující služby nárok na nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 11 hodin. V důležitém zájmu služby lze nepřetržitý odpočinek výjimečně zkrátit až na 6 hodin. Za důležitý zájem služby se pro účely této hlavy považuje zabezpečení plnění nenadálých nebo mimořádných úkolů a výkon služby v nepřetržitém režimu výkonu služby při ostraze vojenských objektů, dozorcí službě a zabezpečení leteckého provozu.

(2) Jednou v týdnu musí nepřetržitý odpočinek činit nejméně 36 hodin. Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, lze nepřetržitý odpočinek v týdnu zkrátit až na 12 hodin.

(3) V případě zkrácení doby nepřetržitého odpočinku mezi službami nebo v týdnu, nebo neposkytnutí odpočinku ve 24 hodinách po sobě jdoucích, protože nepřetržitá služba trvala více jak 24 hodin, se následující nepřetržitý odpočinek o zkrácenou část prodlužuje.

(4) Nelze-li pro důležitý zájem služby následující nepřetržitou dobu odpočinku mezi službami nebo v týdnu prodloužit, musí být vojákovi zkrácená část doby odpočinku poskytnuta nejpozději do 6 týdnů po jejím zkrácení.

§ 29

Služba konaná nad základní týdenní dobu služby

(1) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, je voják povinen konat službu nad základní týdenní dobu služby. Služba nad základní týdenní dobu služby se může konat jen na rozkaz nadřízeného nebo s jeho souhlasem.

(2) Službu nad základní týdenní dobu služby nesmí konat voják, kterému byla stanovena kratší týdenní doba služby.

(3) Služba konaná nad základní týdenní dobu služby nesmí po dobu nejvíce 26 po sobě jdoucích týdnů v průměru činit více než 8 hodin týdně. Za službu konanou nad základní týdenní dobu služby nad 300 hodin v kalendářním roce náleží vojákovi náhradní volno.

(4) Náhradní volno je služební orgán povinen poskytnout neprodleně, nejpozději do 6 měsíců po vykonání služby konané nad základní týdenní dobu služby, nebrání-li tomu důležitý zájem služby. Pokud nebylo náhradní volno ve stanovené době poskytnuto, má voják v následujících 3 měsících nárok čerpat náhradní volno podle svého uvážení. Oznámení s určeným dnem nástupu náhradního volna je voják povinen podat minimálně 7 dní předem, nedohodne-li se se služebním orgánem na jiném dnu určení dne nástupu.

(5) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může nadřízený změnit vojákem určený termín nástupu čerpání náhradního volna nebo jej z náhradního volna odvolat. Voják má

v tomto případě nárok na náhradu prokázaných nákladů, které mu tím vznikly. V případě odvolání vojáka z čerpání náhradního volna je nadřízený povinen poskytnout náhradní volno v náhradním termínu dohodnutém s vojákem.

(6) Do počtu hodin nejvýše přípustné služby nad základní týdenní dobu služby ve vyrovnávacím období podle odstavce 3 věty první se nezahrnuje služba, za kterou bylo vojákově poskytnuto náhradní volno.

§ 31b

Nepřetržitě vojenské nasazení ~~na území České republiky~~

(1) Nepřetržitým vojenským nasazením ~~na území České republiky~~ je doba výkonu služby při plnění úkolů podle zvláštního právního předpisu^{10a)}.

(2) Do základní týdenní doby služby se započítává pouze doba 8 hodin za každý obvyklý den výkonu služby, ve kterém nepřetržitě vojenské nasazení ~~na území České republiky~~ trvalo alespoň 8 hodin. Ustanovení o základní týdenní době služby, o službě konané nad základní týdenní dobu služby, o nepřetržitém odpočinku mezi službami a nepřetržitým odpočinku v týdnu a o přestávkách ve službě se nepoužijí.

§ 31c

Společná ustanovení k intenzivnímu vojenskému výcviku, nepřetržitěmu vojenskému výcviku a nepřetržitěmu vojenskému nasazení ~~na území České republiky~~

(1) Doba zahájení a ukončení intenzivního vojenského výcviku, nepřetržitěho vojenského výcviku a nepřetržitěho vojenského nasazení ~~na území České republiky~~ stanoví služební orgán.

(2) Nadřízený je povinen v době uvedené v odstavci 1 určit vojákově přiměřenou dobu na jídlo a oddech a místo odpočinku.

(3) Pokud nepřetržitě vojenské nasazení ~~na území České republiky~~ trvá méně než 48 hodin, má voják nárok na volno v době, ve které by měl jinak konat službu, v délce odpovídající době výkonu služby, která nebyla započítána do základní týdenní doby služby. Přesáhne-li nepřetržitě vojenské nasazení ~~na území České republiky~~ 48 hodin, má voják nárok za každých ukončených 48 hodin výkonu služby na 8 hodin volna v době, ve které by měl jinak konat službu. Za stejných podmínek má voják nárok na volno i za nepřetržitý vojenský výcvik, s výjimkou případu, kdy navazuje na nepřetržitý vojenský výcvik výkon služby vojáka v zahraniční operaci podle § 40a. **Ministr může pro konkrétní nepřetržitě vojenské nasazení podle míry a intenzity rizika a doby trvání nepřetržitěho vojenského nasazení zvýšit nárok na volno za ukončených 48 hodin výkonu služby až na 16 hodin.**

(4) Za dobu volna podle odstavce 3 se služební plat nekrátí. Volno je služební orgán povinen udělit neprodleně, nejpozději do 3 měsíců od ukončení nepřetržitěho vojenského výcviku nebo nepřetržitěho vojenského nasazení ~~na území České republiky~~.

(5) Pokud nebylo volno ve lhůtě stanovené v odstavci 4 poskytnuto, má voják v následujícím měsíci nárok čerpat volno podle svého uvážení. Oznámení s určeným dnem nástupu volna je voják povinen podat minimálně 7 dní předem, nedohodne-li se se služebním

orgánem na jiném dnu určení dne nástupu.

(6) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může nadřízený změnit vojákem určený termín nástupu čerpání volna nebo ho z čerpání volna odvolat. Voják má v tomto případě nárok na náhradu prokázaných nákladů, které mu tím vznikly. V případě odvolání vojáka z čerpání volna je nadřízený povinen poskytnout volno v náhradním termínu dohodnutém s vojákem.

(7) Nebylo-li volno ve lhůtě stanovené v odstavci 5 poskytnuto pro opětovnou službu v nepřetržitém vojenském nasazení, **nepřetržitým vojenským výcviku nebo intenzivním vojenským výcviku na území České republiky** a nedohodl-li se voják s nadřízeným na jeho poskytnutí jinak, náleží vojákovi namísto volna odpovídající část služebního platu.

(8) Po ukončení intenzivního vojenského výcviku, nepřetržitého vojenského výcviku a nepřetržitého vojenského nasazení ~~na území České republiky~~ nelze zkrátit nepřetržitý odpočinek před nástupem do následující služby.

(9) Pokud nebyl podle odstavce 2 v průběhu 168 hodin nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení ~~na území České republiky~~ poskytnut nepřetržitý odpočinek alespoň 12 hodin, poskytne se za každých 168 hodin trvání nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení ~~na území České republiky~~, společně s některým následujícím nepřetržitým odpočinkem v týdnu, a to nejpozději v období 6 týdnů od ukončení nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení ~~na území České republiky~~.

...

ČÁST ČTVRTÁ PÉČE O VOJÁKY

§ 61a

Služební příspěvek na bydlení

(1) Voják má nárok na měsíční služební příspěvek na bydlení (dále jen „služební příspěvek“) ve výši od jednonásobku do dvojnásobku (dále jen „koeficient“) částky 3 000 Kč podle kategorie obce výkonu služby a podle počtu obyvatel žijících v této obci. Výše služebního příspěvku se zvyšuje za každého člena rodiny o 300 Kč, maximálně však o 1 200 Kč. Za členy rodiny se považují osoby podle § 71 odst. 5.

(2) Nárok na služební příspěvek zaniká při zániku služebního poměru. Služební příspěvek vojákovi nenáleží po dobu jeho služebního zařazení jako čekatele, ve zkušební době, po dobu přerušení služebního poměru podle § 11, za dobu neomluvené nepřítomnosti ve službě, po dobu určení do dispozice podle § 10 odst. 2 písm. g), h) a i) nebo pokud je mu ministerstvem hrazeno nájemné za byt v místě pravidelného výkonu služby v zahraničí.

~~(3) Žije-li ve společné domácnosti více vojáků, náleží služební příspěvek každému rovným dílem. Nejedná-li se o členy rodiny podle § 71 odst. 5, vypočte se poměrná část služebního příspěvku z nároku toho vojáka, kterému náleží vyšší zvýšení podle odstavce 1. Žití ve společné domácnosti s jiným vojákem je každý takový voják povinen písemně oznámit služebnímu orgánu příslušnému o výši služebního příspěvku rozhodovat. Pro účely nároku na služební příspěvek se za člena domácnosti považuje i voják bydlící u jiného vojáka, který je vlastníkem nebo nájemcem bytu, aniž by se podílel na nákladech a chodu domácnosti.~~

(3) Manželům, kteří jsou oba vojáky, se výše služebního příspěvku zvyšuje podle odstavce 1 jen za nezaopatřené děti podle § 71 odst. 5, a to jen jednomu z nich. V případě druhá a družky se pro účely zvýšení služebního příspěvku postupuje podle věty první obdobně.

(4) Pro splatnost a výplatu služebního příspěvku se použijí § 68l až 68n.

(5) Vláda stanoví nařízením kategorie obcí výkonu služby a koeficienty pro výpočet služebního příspěvku. Výše násobků se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru.

•••

ČÁST PÁTÁ ZABEZPEČENÍ VOJÁKŮ

HLAVA I SLUŽEBNÍ PLAT

•••

§ 68d

- (1) Vojákovi, který střídavě vykonává službu
- a) ve dvousměnném režimu výkonu služby, náleží zvláštní příplatek ve výši 400 Kč měsíčně,
 - b) ve třisměnném režimu výkonu služby, náleží zvláštní příplatek ve výši 800 Kč měsíčně,
 - c) v nepřetržitém režimu výkonu služby, náleží zvláštní příplatek ve výši 1 000 Kč měsíčně, nebo
 - d) v nepřetržitém režimu výkonu služby, ve kterém doba mezi začátkem a koncem stanovené doby výkonu služby přesahuje 15 hodin, náleží zvláštní příplatek ve výši 1 200 Kč měsíčně.

(2) Vojákovi, který má rozvrženu základní týdenní dobu služby rovnoměrně a v kalendářním měsíci vykonal službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu výkonu služby v rozsahu alespoň 80 hodin, náleží za tento měsíc příplatek podle odstavce 1.

(23) Vojákovi, kterému náleží zvláštní příplatek podle odstavce 1 a zároveň splňuje podmínky pro přiznání zvláštního příplatku podle § 68c odst. 1, náležejí oba zvláštní příplatky.

§ 68e

Příplatek za zvýšenou odpovědnost

Veliteli vojenského útvaru, ~~vojenského záchranného útvaru~~, náčelníkovi, vedoucímu nebo řediteli vojenského zařízení nebo vojenského správního úřadu a řediteli nebo veliteli organizačního útvaru ministerstva nebo Vojenského zpravodajství, ~~kteří je ministrem zmocněn k samostatnému hospodaření s veřejnými prostředky, sestavování ekonomického výkazu o vyčleněných a použitých finančních prostředcích a personálních a majetkových zdrojích~~, náleží příplatek až do výše 15 % služebního tarifu stanoveného v § 68 odst. 2. Příplatek se zaokrouhluje na celé desetikoruny směrem nahoru.

§ 68i
Zachovaný služební plat

(1) Zachovaný služební plat se určí jako součet výkonnostního příplatku, pokud vojákovvi náležel, a služebního tarifu podle § 68 odst. 1 ke dni předcházejícímu dni, ke kterému náleží zachovaný služební plat.

(2) Zachovaný služební plat náleží vojákovvi, který

- a) je před uplynutím stanovené doby trvání služebního poměru nebo před propuštěním ze služebního poměru určen do dispozice,
- ~~b) je v průběhu zahraniční operace zajat nebo se stal nezvěstným, nejednalo-li se o svémocné odloučení nebo zběhnutí, nebo~~
- b) je zajat nebo se stal v průběhu zahraniční operace nezvěstným, nejednalo-li se o svémocné odloučení nebo zběhnutí, nebo**
- c) na základě dohody o zvýšení nebo rozšíření vzdělání studuje denní formou studia, nejedná-li se o vojáka v hodnostním sboru čekatelů.

(3) Zachovaný služební plat náleží také vojákovvi, která nemůže vykonávat službu ve svém služebním zařazení z důvodu těhotenství v době, kdy je z tohoto důvodu určena do dispozice.

(4) Vojákovvi, kterému náleží zachovaný služební plat podle odstavce 2 nebo 3, lze poskytnout odměnu a přiznat zvláštní příplatek.

(5) Vojákovvi, který je určen do dispozice před propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. d), f) až k), m) nebo o), náleží zachovaný služební plat ve výši služebního tarifu, který mu náležel ke dni předcházejícímu dni určení do dispozice.

(6) Vojákovvi, který je určen do dispozice před propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. l), náleží zachovaný služební plat ve výši služebního tarifu odpovídajícího hodnoti, do které je voják jmenován.

(7) Nemůže-li být pro účely určení výše zachovaného služebního platu použit služební tarif podle § 68 odst. 1, použije se služební tarif odpovídající hodnoti, do které je voják jmenován.

§ 68j
Zvláštní případy určení služebního platu

(1) Vojákovvi určenému do dispozice z důvodu, že nelze rozhodnout o jeho služebním zařazení, náleží služební tarif podle předchozího služebního zařazení a výkonnostní příplatek, pokud mu byl přiznán; tomuto vojákovvi lze udělit odměnu a přiznat zvláštní příplatek a příplatek za službu v zahraničí.

(2) Vojákovvi určenému do dispozice po dobu dočasného zproštění výkonu služby náleží služební tarif odpovídající hodnoti, do které je jmenován, a příplatek za službu v zahraničí. Pokud podezření ze závažného porušení služebních povinností nebo ze spáchání trestného činu nebylo vojákovvi prokázáno, doplatí se mu rozdíl mezi vyplacným služebním platem a služebním platem, který by mu náležel, kdyby k dočasnému zproštění výkonu služby nedošlo. Doplatek služebního platu je splatný do 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí

služebního orgánu, že k závažnému porušení služebních povinností nedošlo nebo ode dne, kdy byl služební orgán vyrozuměn o pravomocném rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení nebo rozsudku soudu.

(3) Vojákovi určenému do zvláštní dispozice náleží služební plat podle činnosti jím vykonávané v této dispozici.

(4) Vojákovi, který je pověřen výkonem služby v jiném služebním zařazení a tomuto služebnímu zařazení přísluší vyšší hodnost, než jaká přísluší služebnímu zařazení vojáka, náleží po dobu tohoto pověření služební tarif z vyšší hodnosti, je-li to pro něj výhodnější, a lze mu přiznat příplatek za zvýšenou odpovědnost.

(5) Vojákovi, který zastupuje vojáka v jiném služebním zařazení po dobu delší než 4 týdny a tomuto služebnímu zařazení přísluší vyšší hodnost, než jaká přísluší služebnímu zařazení vojáka, náleží po dobu zastupování v jiném služebním zařazení služební tarif z vyšší hodnosti, je-li to pro něj výhodnější, a lze mu přiznat příplatek za zvýšenou odpovědnost.

(6) Nemůže-li být pro určení výše služebního tarifu použit služební tarif podle § 68 odst. 1, použije se služební tarif podle hodnosti, do které je voják jmenován.

(7) Služební plat za nevyčerpanou řádnou dovolenou náleží ve výši součinu 1/30 měsíčního zachovaného služebního platu zjištěného k poslednímu dni, kdy mohlo být nařízeno čerpání řádné dovolené a počtu celých kalendářních dní nevyčerpané řádné dovolené.

(8) Služební plat namísto volna za nepřetržité vojenské nasazení ~~na území České republiky~~ podle § 31c odst. 7 náleží za každou hodinu neposkytnutého volna ve výši poměrné části služebního tarifu a výkonnostního a zvláštního příplatku.

•••

HLAVA III CESTOVNÍ A JINÉ NÁHRADY

•••

§ 71 Vymezení pojmů

(1) Služební cestou se rozumí doba od nástupu vojáka na cestu k plnění služebních úkolů do jiného místa, než je jeho stanovené místo výkonu služby, včetně doby plnění úkolů v místě, které je cílem služební cesty, do návratu vojáka z cesty.

(2) Zahraniční služební cestou se pro účely tohoto zákona rozumí doba služební cesty podle odstavce 1 z České republiky do zahraničí, ze zahraničí do České republiky a doba služební cesty v zahraničí.

(3) Stanoveným místem výkonu služby se rozumí všechny prostory, objekty a zařízení, v nichž voják trvale vykonává službu.²⁰⁾

(4) Místem trvalého pobytu vojáka se rozumí obec, v níž je voják hlášen k trvalému pobytu.²¹⁾

(5) Za rodinu vojáka se pro účely tohoto zákona považují, žijí-li s vojákem ve společné domácnosti jeho manželka (manžel) nebo družka (druh) a nezaopatřené děti, a to vlastní děti, osvojené děti nebo děti svěřené do pěstounské péče nebo výchovy. Pro účely tohoto zákona se za nezaopatřené dítě považuje dítě vymezené zvláštním právním předpisem.^{22a)} K družce (druhoví) se jako k osobě posuzované podle věty první přihlíží, jen žije-li s vojákem v domácnosti nepřetržitě alespoň 3 měsíce a je-li přihlášena (přihlášen) na adrese vojáka k trvalému pobytu.^{22b)}

(6) Obcí výkonu služby se rozumí území obce,^{22c)} na kterém je dislokován vojenský objekt, vojenský útvar nebo vojenské zařízení ~~anebo vojenský záchranný útvar, v němž je voják služebně zařazen , v němž má voják místo výkonu služby.~~

(7) Jízdními výdaji se rozumí výdaje za místní hromadnou dopravu, jízdenku, letenku, místenku a za použití lůžkového nebo lehátkového vozu a za použití vlaku vyšší kvality.

•••

§ 77

Náhrady při přeložení a při povolání do služebního poměru

(1) Při přeložení náleží vojákově náhrada jízdních výdajů z místa bydliště, popřípadě z dosavadního místa výkonu služby do místa přeložení. Vojákově náleží náhrada v rozsahu jako při služební cestě.

(2) Vojákově, který vykonává službu mimo místo bydliště, náleží po dobu, kdy dojíždí k výkonu služby z obce bydliště do obce výkonu služby, náhrada prokázaných jízdních výdajů. Náhrada se poskytuje v rozsahu stanoveném v ~~§ 72 odst. 1 písm. e)~~ **§ 74 odst. 5** za každý den, ve kterém voják konal službu, nejvýše však ve výši denní částky stravného při služební cestě; nedojíždí-li voják denně, náleží mu náhrada nejvýše pětkrát měsíčně každým směrem. **Má-li voják více bydlišť, určí si pro účely náhrady jízdních výdajů jedno z nich. Jestliže má bydliště v zahraničí, poskytuje se mu náhrada jízdních výdajů jen za dopravu uskutečněnou na území České republiky.**

(3) Vojákově zařazenému v hodnostním sboru čekatelů a vojákově, kterému bylo určeno pravidelné místo výkonu služby v zahraničí, náhrada podle odstavce 2 nenáleží.

~~(4) Náhrada podle odstavce 2 se poskytuje měsíčně a vyplácí se v pravidelném termínu výplaty služebního platu. Měsíční náhradu lze paušalizovat. Ministerstvo stanoví vyhláškou výši paušální náhrady a termín výplaty.~~

(4) Náhrada podle odstavce 2 se poskytuje měsíčně a vyplácí se bezhotovostně spolu se služebním platem v pravidelném termínu jeho výplaty. Výše náhrady se určí podle nejkratší silniční kilometrové vzdálenosti mezi místem bydliště a místem výkonu služby, a to vždy jen pro území České republiky. Výši jízdného v závislosti na kilometrové vzdálenosti a postup pro určení nejkratší silniční kilometrové vzdálenosti stanoví ministerstvo vyhláškou.

(5) Pro účely náhrad podle odstavců 1 až 4 se obdobně jako přeložení posuzuje i povolání do služebního poměru.

...

Náhrady při zahraničních služebních cestách

§ 79

(1) Při zahraniční služební cestě náleží vojákovi náhrady podle 72 odst. 1 písm. b) až d).

(2) Vojákovi s pravidelným místem výkonu služby v zahraničí náleží za dny cesty z České republiky do pravidelného místa výkonu služby v zahraničí a zpět a při služebních cestách v zahraničí náhrady jako při zahraničních služebních cestách. Pokud s vojákem se souhlasem nadřízeného cestuje jeho rodinný příslušník, lze vojákovi poskytnout též náhrady prokázaných jízdnic, ubytovacích a nutných vedlejších výdajů, které vznikly tomuto rodinnému příslušníkovi. Vojákovi s pravidelným místem výkonu služby v zahraničí nenáleží stravné za dobu služební cesty na území České republiky a v zemi, kde má stanovené pravidelné místo výkonu služby.

(3) Voják s pravidelným místem výkonu služby v zahraničí má nárok na stejné náhrady jako zaměstnanci rozpočtových a příspěvkových organizací s pravidelným pracovištěm v zahraničí, které jsou stanovené zvláštním právním předpisem.²⁵⁾ Základ pro určení měsíční výše náhrady zvýšených životních nákladů stanoví **pro jednotlivé hodnosti** služební orgán v rozmezí 10 % až 50 % ze služebního platu určeného vojákovi bez příplatku za službu v zahraničí. Pro splatnost a výplatu této náhrady se použijí § 68l, § 68m odst. 2 až 4 a § 68n.

...

ČÁST OSMÁ VÝSLUHOVÉ NÁLEŽITOSTI

...

§ 143

Společná ustanovení o výsluhových náležitostech

(1) Není-li dále stanoveno jinak, je dobou trvání služebního poměru rozhodnou pro nárok na výsluhový příspěvek, odbytné a odchodné a jejich výši doba trvání činné služby vojáka, vyjma doby trvání základní a náhradní vojenské služby, a doba trvání služebního poměru v bezpečnostních sborech podle zvláštního právního předpisu.⁴²⁾ Pro výši výsluhového příspěvku a odbytného se doba výkonu služby

- a) ve služebním zařazení stanoveném ministrem obrany ve Vojenském zpravodajství, ve kterém voják plní zvláštní úkoly při činnostech podle jiného právního předpisu³⁵⁾ v zahraničí, a v zahraničních operacích, ve kterých je voják vystaven vysokému riziku ohrožení života nebo zdraví spojenému s vedením bojové činnosti v prostoru operace, hodnotí dvojnásobně; v ostatních zahraničních operacích se hodnotí jedenapůlnásobně,
- b) ve služebním zařazení pilot, druhý pilot, pilot operátor, ve služebním zařazení stanoveném ministrem obrany ve Vojenském zpravodajství, ve kterém voják plní zvláštní úkoly při činnostech podle jiného právního předpisu³⁵⁾, a ve služebním zařazení stanoveném ministrem obrany ve vojenském útvaru, ve kterém voják plní úkoly speciálních sil, hodnotí jedenapůlnásobně.

~~Zvýšený zápočet doby služby se stanoví za celé kalendářní měsíce. Doba necelých měsíců se sčítá a každých 30 dnů se hodnotí jako měsíc.~~

Za dobu výkonu služby se pro účely zvýšeného zápočtu doby služby považuje i doba čerpání řádné a zvláštní dovolené, preventivní rehabilitace podle § 97 a mimořádné

rehabilitace podle § 97a, doba čerpání náhradního volna za službu konanou nad základní týdenní dobu služby a doba čerpání volna z důvodu nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení. Zvýšený zápočet doby služby se stanoví za celé kalendářní měsíce. Doba jednotlivých dnů v necelých měsících se počítá a každých 30 dnů se hodnotí jako měsíc.

(2) Do doby trvání služebního poměru vojáka rozhodné pro přiznání výsluhových náležitostí se nezapočítává doba dispozice podle § 10 odst. 4, doba rodičovské dovolené, s výjimkou rodičovské dovolené, po kterou se vojákově poskytuje peněžitá pomoc v mateřství⁴⁾, a doba neomluvené nepřítomnosti ve službě.

(3) Za průměrný měsíční hrubý služební plat se pro účely stanovení výše výsluhových náležitostí považuje průměrný hrubý služební plat poskytovaný za předchozích 5 kalendářních roků přede dnem skončení služebního poměru. Jestliže služební poměr skončil posledním dnem kalendářního roku, spadá již tento rok do období 5 kalendářních roků podle věty první. Trval-li služební poměr po dobu kratší než 5 kalendářních roků přede dnem skončení služebního poměru podle věty první, zjišťuje se průměrný měsíční hrubý služební plat z celé doby trvání služebního poměru. Za dobu dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, dobu, po kterou voják nemůže konat službu pro karanténu nařízenou podle zvláštních právních předpisů^{19b)} nebo po kterou je vojákově nařízena izolace, a další dobu, po kterou byly vojákově poskytovány dávky nemocenského pojištění, se průměrný měsíční hrubý služební plat zjišťuje ze služebního platu přiznaného rozhodnutím platným v den předcházející dni vzniku neschopnosti ke službě, dni nařízení karantény či izolace, nebo dni počátku poskytování dávek nemocenského pojištění. Doba vyslání k výkonu služby v zahraničí, po kterou je vojákově poskytován plat z prostředků mezinárodní nebo nadnárodní organizace nebo orgánu, a doba určení do dispozice podle § 10 odst. 2 písm. e) a g), se z doby, za kterou se zjišťuje průměrný měsíční hrubý služební plat, vylučuje. Nelze-li v důsledku vyloučené doby průměrný měsíční hrubý služební plat zjistit, stanoví se průměrný měsíční hrubý služební plat z kalendářního roku předcházejícího vyloučené době.

(4) Do průměrného měsíčního hrubého služebního platu se nezapočítávají odměny poskytnuté vojákově podle § 68g. Při výpočtu výsluhových náležitostí se dále nepřihlíží

- a) ke snížení služebního platu při dočasném zproštění výkonu služby a v důsledku uložení kázeňského trestu snížení služebního platu,
- b) k příplatku za službu v zahraničí,
- c) ke služebnímu platu za nevyčerpanou řádnou dovolenou,
- d) ke služebnímu platu poskytnutému místo volna za nepřetržité vojenské nasazení ~~na území České republiky~~, nebo
- e) k doplatkům a přeplatkům služebních platů vyúčtovaných za období předcházející rozhodnému období.

(5) Při zániku služebního poměru vojáka, kterému bylo při předcházejícím zániku služebního poměru vyplaceno odbytné, náleží odbytné za podmínek a ve výši stanovených tímto zákonem. Celková výše odbytného v takovém případě nesmí přesáhnout osmnáctinásobek průměrného měsíčního hrubého služebního platu. Odbytné však nenáleží, byl-li vojákově při předcházejícím zániku služebního poměru přiznán výsluhový příspěvek, i když jeho výplata podle § 136 nenáležela. Pro stanovení výše odbytného rozhodné pro výpočet úmrtného se přihlíží k době trvání všech služebních poměrů.

- (6) Doba od propuštění vojáka ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. e)

do stanovené doby trvání služebního poměru se pro nárok na výsluhové náležitosti započítává jednou polovinou; ke zvýšenému zápočtu doby služby podle odstavce 1 se nepřihlíží. Výsluhové náležitosti vojáka, který byl jmenován do nižší hodnosti podle § 7 odst. 5, nesmí být nižší než výsluhové náležitosti, na které by měl nárok ke dni jmenování do nižší hodnosti.

(7) Při zániku služebního poměru propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. g), i) až l) a o) náleží výsluhové náležitosti v poloviční výši; to platí i v případě odbytného a odchodného, skončí-li služební poměr vojáka propuštěním podle § 19 odst. 1 písm. h).

(8) Na výsluhové náležitosti nemá nárok voják, proti kterému je ke dni zániku služebního poměru podle § 18 písm. a) nebo ke dni propuštění ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. k) vedeno trestní řízení pro úmyslný trestný čin, pokud je za něj následně pravomocně odsouzen nebo bylo jeho trestní stíhání pravomocně podmíněně zastaveno^{42c)} nebo bylo pravomocně schváleno narovnání^{42d)} anebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání^{42e)}. Pokud trestní řízení skončilo jiným než pravomocným rozhodnutím podle věty první, je dnem doručení oznámení bývalého vojáka o pravomocném skončení trestního řízení příslušnému orgánu ministerstva zahájeno řízení o žádosti o výsluhové náležitosti. Splňuje-li bývalý voják nárok na výsluhové náležitosti, vyplatí se mu zpětně ode dne zániku služebního poměru. Zemřel-li voják před ukončením trestního řízení, přiznají a vyplatí se částky splatné od zániku služebního poměru do dne smrti vojáka postupně manželce (manželovi), dětem a rodičům, jestliže žili s vojákem v době smrti ve společné domácnosti. Podmínka žití ve společné domácnosti nemusí být splněna u dětí, které mají nárok na sirotčí důchod po zemřelém.

(9) Příjemce výsluhového příspěvku je povinen oznámit plátcí této dávky do 8 dnů vznik invalidity nebo přijetí do služebního poměru podle zvláštních právních předpisů³⁹⁾. Nepožádá-li příjemce výsluhového příspěvku v případě, že se stal invalidním, o přiznání invalidního důchodu, anebo nejpozději do 2 let po dosažení věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod z důchodového pojištění^{42f)} o přiznání starobního důchodu, výplata výsluhového příspěvku se zastaví. Požádá-li však příjemce výsluhového příspěvku o přiznání starobního důchodu později, stanoví se rozdíl způsobem uvedeným podle § 134 odst. 1 věty druhé a případný rozdíl výsluhového příspěvku se doplácí.

(10) Výsluhové náležitosti náleží za podmínek platných ke dni zániku služebního poměru vojáka.

(11) Na srážky z výsluhových náležitostí se použije ustanovení zvláštního právního předpisu.⁴³⁾

(12) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při výplatě výsluhových náležitostí.

•••

ČÁST DEVÁTÁ ROZHODOVÁNÍ VE VĚCECH SLUŽEBNÍHO POMĚRU

HLAVA I OBECNÁ USTANOVENÍ

•••

§ 145a
Personální rozkaz

(1) Personálním rozkazem se rozhoduje ve věcech služebního poměru o

- a) služebním zařazení,
- b) zařazení do hodnostního sboru a jmenování do hodnosti,
- c) propůjčení vyšší hodnosti,
- d) dočasném zproštění výkonu služby,
- e) určení do dispozice,
- f) pověření výkonem služby nebo zastupování v jiném služebním zařazení,
- g) odvelení nebo vyslání na studijní pobyt, který trvá déle než 30 dnů,
- h) přeložení,
- i) stanovení kratší týdenní doby služby,
- j) poskytnutí mateřské nebo rodičovské dovolené,
- k) udělení dovolené bez nároku na peněžní náležitosti,
- l) udělení souhlasu výjimečně vykonávat výdělečnou činnost a jeho odvolání,
- m) stanovení služebního platu nebo určení služebního platu podle § 68i a 68j,
- n) prodloužení rozhodné doby,
- o) stanovení výše stabilizačního příspěvku.**

(2) Personální rozkaz se vydává z moci úřední a je prvním úkonem v řízení.

(3) Personální rozkaz obsahuje, kromě obecných náležitostí rozhodnutí podle správního řádu, služební zařazení vojáka a jeho osobní číslo. Odůvodnění personálního rozkazu není třeba, je-li rozhodováno podle odstavce 1 písm. a), b), c), e), f), h), i), j) nebo k).

(4) Personální rozkaz se vojákově vyhlásí ústně. Ústní vyhlášení má účinky oznámení personálního rozkazu; ustanovení § 67 odst. 3 správního řádu se nepoužije.

(5) Nelze-li vojákově vyhlásit personální rozkaz ústně, oznámí se doručením stejnopisu písemného vyhotovení personálního rozkazu do vlastních rukou.

(6) Lhůta pro podání odvolání činí 5 dnů.

(7) Lhůta pro předání spisu odvolacímu orgánu činí 15 dnů.

(8) Odvolací orgán může personální rozkaz pouze potvrdit, zrušit nebo změnit. Odvolací orgán rozhoduje formou personálního rozkazu.

(9) Rozhodnutí v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 5 měsíců ode dne nabytí právní moci personálního rozkazu.

•••

ČÁST DESÁTÁ
SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

•••

§ 163a
Zajetí a nezhvěstnost

(1) Zajetím se pro účely tohoto zákona rozumí situace, kdy voják ~~v zahraniční operaci~~ upadl do moci nepřítele.

(2) Nezhvěstným je pro účely tohoto zákona voják, který nepodal o sobě nadřízenému zprávu a o kterém nadřízenému není známo, kde se zdržuje, pokud

- a) nenastoupí v určeném čase k výkonu služby,
- b) se vzdálí bez dovození z výkonu služby, nebo
- c) se ztratí při plnění služebních úkolů v zahraniční operaci, pokud nejde o zajetí.

•••

- 1) § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.
- 1a) Vyhláška č. 256/1999 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě.
- 1b) § 116 občanského zákoníku.
- 1c) Zákon č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 1d) Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) § 157 odst. 1 zákoníku práce.
- 3) § 158 zákoníku práce.
- 4) § 32 odst. 1 písm. b) až e) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
- 4a) § 31 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.
- 5) § 33 zákona č. 218/1999 Sb.
- 5a) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 6) § 139, 315 a násl. trestního řádu.
§ 47 a 48 trestního zákona.
- 6a) § 36 zákona č. 218/1999 Sb.
- 7) § 32 odst. 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.
- 7a) § 29 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb.
- 9) Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 9a) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 9b) § 74 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 289/1997 Sb.
- 10) § 20 zákona č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.
- 10a) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 10b) Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
- 11) § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 204/1990 Sb., o prohlášení dne 6. července, dne upálení Mistra Jana Husa, za státní svátek České republiky.
- 12) § 196 až 198 zákoníku práce.
- 12a) § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění zákona č. 546/2005 Sb.

¹³⁾ § 157 až 161 zákoníku práce.

•••

⁴⁵⁾ § 244 až 250k občanského soudního řádu.

⁴⁶⁾ Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁷⁾ § 7 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb.

⁴⁸⁾ Rozkaz ministra obrany č. 015/90 a usnesení branných a bezpečnostních výborů Federálního shromáždění ČSFR ze dne 18. prosince 1990 č. 47 o vyslání poslanců Federálního shromáždění ČSFR.

⁴⁹⁾ Zákon č. 34/1995 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁰⁾ Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁵¹⁾ § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

⁵²⁾ § 56 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵³⁾ § 16 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance.

⁵⁴⁾ § 2 písm. b) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

⁵⁵⁾ **Například zákon č. 219/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 153/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů.**

N á v r h t e z í

VYHLÁŠKA

ze dne 2017

k provedení vládního návrhu novely zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

Novelizačními body 13. a 14. vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, je provedena změna v § 77 odst. 2 a 4 citovaného zákona, a to v rámci úpravy náhrady jízdních výdajů, který vykonává službu mimo místo bydliště. Součástí této změny je také zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu, kterým je doposud Ministerstvo obrany zmocněno k vydání vyhlášky stanovující výši paušální náhrady a termín výplaty. V současné době je uvedeným prováděcím předpisem vyhláška č. 146/2015 Sb., o stanovení výše náborového příspěvku, výše kvalifikačního příspěvku, výše a postupu při přiznávání cestovních náhrad a náhrad při povolání do služebního poměru a při přeložení poskytovaných vojákům.

Nově je Ministerstvo obrany zmocněno stanovit vyhláškou výši jízdného v závislosti na kilometrové vzdálenosti a postup pro určení nejkratší silniční kilometrové vzdálenosti, přičemž vzhledem ke změnám provedeným v novelizačních bodech 13. a 14. vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., byl jako nejúčelnější vyhodnocen způsob realizace tohoto zmocnění formou novelizace vyhlášky č. 146/2015 Sb., a to provedením změny v § 5 odst. 3 citované vyhlášky.

Předmětem úpravy bude postup pro určení nejkratší silniční kilometrové vzdálenosti mezi místem bydliště a místem výkonu služby, a to s využitím internetového vyhledávače, který umožňuje zobrazovat silniční vzdálenosti v kilometrech.

Účinnost

Navrhuje se, že novela vyhlášky č. 146/2015 Sb., provedená podle shora uvedených tezí, nabude účinnosti ke stejnému dni, jaký je navrhován pro vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., tedy „k prvnímu dni druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona ve Sbírce zákonů“.